

MASTER NEGATIVE NUMBER

6107.16

ஐனோபகாரி
புஸ்தகம் 3, சஞ்சிகை 9
September 1918

Record no. 698

Jaṇōpakāri

Pustakam 3, cañcikai 9

September 1918

Record no. 698

ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றம்
சுல்லார் அறிவிலாதார்.”—திருக்குறள்.

புல்தகம் 3.
Vol. III. }

காளயுக்திஸ் புரட்டாசிரி, SEPTEMBER, 1918. { சஞ்சிகை 9.
No. 9.

Progress of the World.

பிரபஞ்சப்போக்கு.

நமது மாகாணத்தில் கால்நடைகள் மேய முன்வொரு கோத்துக்குட நடப்பது உண்டு. வதற்காகப் புறம்போக்கு உதாரணமாக: 1909—10-ம் வருஷங்களில் கஞ்சாவூர் முதலான ஜில்லாக்களில் இவ்விஷய நிலங்களில் கொஞ்சம் ஓசை கிடைக்கப்பட்டிருப்பது க்கு கைக்கட்டப்பட்டிருப்பது தெரிகின்றன. ஆதலால், மேய்ச்சல் தரை களின் அவசியத்தைப்பற்றி ஜனங்கள் இவ் வொரு உணரும்போது, கவர்ன்மென்டார் மேய் ச்சல் தரைகளினால் கால்நடைகளின் அபிவிருத் தியானது பலதுறைகளிலும் பாத்தமடைந்து வருகின்றதென்றும், அவை ஒன்று கூடுவது தாழ்வான பிறப்புள்ள கால்நடைகளே உண்டாக வேறுவாகின்றதென்றும் கூறு கிறார்கள். இது சம்பந்தமாய் கவர்ன்மென்ட் உத்தரவில் காணப்படும் விஷயமாவது:—

“மேய்ச்சல் தரைகளுக்காக ஏராளமான தரிசு நிலங்களை ஒதுக்கிவைப்பது இக்கால நிலைமைக்கு ஒத்ததாக இல்லை. இது கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்குச் சரிபான மார்க்கமன்றென்று கவர்ன்மென்டார் கருதுகிறார்கள். 1871-ம் வருஷத்தில் நடந்த கால்நடைக் கமிஷ னும், பொது மேய்ச்சல் தரைகளால் கால்நடை களுக்குத் தெர்ந்துவிடிகள் பரவ வேறு வாகின்றதென்று கூறியுள்ளது.”

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113.

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

இன்னும் இதற்கு ஆதாரமாக 1888-ம் வருஷத்திய சிவசாயக் கமிஷன் ரிபோர்ட்டிலும் பின்வருமாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“பொதுவான இடத்தில் கால்நடைகள் வந்துசேரும் வழக்கம் இருக்கும்வரை, கால்நடைகள் கீழ்விட்டுக்கொண்டேதான் வரும். இதனால், மிகவும் சீழ்த்தரமான கானைகள் தான் உண்டாகும். நல்ல வம்சமில்லாத கானைகள் எந்தக் கிடாரியுடனும் கலந்துவிடக்கூடும். மேய்ச்சல் தரைகளில் வயிற்றுக்கில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் கால்நடைகள் கூடிய க்கலக்கிற வகையில், நல்ல இனமுள்ள மாடுகள் உண்டாவது கஷ்டம்; தொற்றுவிதையும் அதிகப்படை ஹேதுவாகும். எனனும் சிறந்த கால்நடைகளை வைத்திருக்கமுடியாது.”

வியவசாய இலாகா டெப்டி டைரெக்டர் மில்லர் ஸாம்ஸன் சென்னை இராஜதானியின் கால்நடைகளைப்பற்றிச்செய்துகொண்டிருக்கும் ரிபோர்ட்டில் கூறப்பட்டுள்ளவிஷயம் வருமாறு:-

“கொயுள்ளவும் கோயில்லாதவுமான கால்நடைகள் மேய்ச்சல் தரைகளில் ஒன்று சேர்வதனால், அவை நாளாவட்டத்தில் கீழ்விட்டுவருவதுவாகின்றது. இதனால் பல கெடுதிகள் நேரிடுகின்றன.

இதுவுமன்றி, 1906-ம் வருஷத்தில் கலெக்டர்களுள் பலரும் மேய்ச்சல் தரைகளைப்பற்றியோசித்ததில், அவை கூடாவென்றே அவர்களுள் பெரும்பான்மையோர் அபிப்பிராயப்பாட்டிருக்கின்றார்கள்.

மேய்ச்சல் தரைகளின் மூலமாய்க் கால்நடைகளை அபிவிருத்திசெய்வது பலதுறைகளிலும் கெடுதல்களை விளைவிக்கக்கூடியதாயிருப்பதால், அவைகளை வீடுகளிலேயே கட்டிவைத்துத் தீனிப்போடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அவ்விதமே கால்நடைகளைச் சொந்தக்காரர் வீடுகளிலேயே கட்டிவைத்துத்தீனிப்போடுவது சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பல்பகுதி நல்ல தென்று கருதக்கூடுமாயினும், அது சிறந்த முறையன்று. மாடுகள் கட்டுத்தரையிலேயே

யிருந்து அவைகளுக்கு நாம் எவ்வளவு புஷ்யான தீனியைக் கொடுத்தாலும், அவை நாளுக்குநாள் மெலிந்துபோமென்று முன்னமேயே கூறினோம். கால்நடைகள் தினந்தினம் கொஞ்சுநேரமாவது கட்டுத்தரையைவிட்டு வெளியிற் போய் உலாவிவந்தால்தான், அவை கொஞ்சம் தெளிவற்றிருக்கும்; நல்லகாற்று சுவாஸிக்க இடமேற்படும். ஆகையால், கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் தரைகள் மிகவும் இன்றியமையாதன வென்பதை நாம் வற்புறுத்திக்கூறுவது அவசியமாகும். இவ்விஷயமாய் இராஜாங்கத்தார் திருத்திகரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

ஸமீபத்தில் மைசூர் சம்ஸ்தானத்திலுள்ள மைசூரில் கூட குறித்த ஒரு ரிபோர்ட்டானது றேவு முயற்சி.

பட்டிருக்கின்றது. அதில் சில முக்கியமான விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மேற்பார்வை பார்ப்பதற்காகச் சம்பளத்தை அபேகாக்காமலேயே கொளவத்திற்காக உழைக்கும் சூப்பர்வைலர்களைச் சம்ஸ்தான அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களின் மொத்தம் 56 பேர். ஒரு ஸூப்பர்வைலர் ஒரு தாலுகாவின் சங்கங்களை மேற்பார்வை பார்ப்பார். இவர்கள் சம்பளத்தைக் கருகாது பொதுநன்மைக்கென்றே உழைத்துவருவதை நாம் பாராட்டவேண்டும். அவர்கள் சற்றுப்பிரயாணம்போகும் தினம் ஒவ்வொன்றுக்கும், ஒவ்வொரு ரூ.வீதம்படிப்பணம் பெறுகிறார்கள். இவர்களுடைய கடமை என்னவெனில், புதிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நன்மையைப் பரப்புவதையும் ஜனங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லல், சங்கங்களை மேற்பார்வை பார்த்தல் ஆகிய இவையாகும். சென்ற வருஷத்தில் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படிப்பணம் ரூ. 8,400 ஆகும். நெசவுக்காரர்களின் நன்மையைக்கருகி அங்கு 23 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் அங்கத்தினர் 1,032

பேர்; மொத்தம் மூலதனம் ரூ. 58,875. சங்கத்தவர்களால் ரூ. 1,46,913 பெறுமான முள்ள ஸ்கால்டுகளும் சரக்குகளும் வாங்கப்பட்டன. விலையாயுள்ள மொத்தம் சரக்குகளின் பெறுமானம் ரூ. 1,39,984. இச்சங்கங்களில் ஒன்றிரண்டு தவிர, மற்றவை அவ்வளவு திருத்திகரமாக வேலை செய்யவில்லை. இதற்குக் காரணம், நெசவுக்காரர்களிடம் காணப்படும் தூக்குணங்களுையென்று ரிஜிஸ்டார் கூறுகிறார். அவர்களுக்குக்கிடைக்கும் லாபமானது, சாவுக்காரர்களால் பரிசுப்பட்டுப்போகின்றது. இதைப்போக்குவதற்கான வழிகள் அங்குச் செய்யப்பட்டுவருக்கின்றன.

சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதம் சென்னைச் புறக்கடை சாது சட்ட சபையில் கனம் புறக்கடை சாது மூர்தான் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள் விட்டுப் புறக்கடைகளில் 25 லெண்டி விஸ்தீர்னாத்திற்குப்பட்டுச் சாகுபடிசெய்யப்படும் கற்காப்கள், பழவகைகள் தவிர மற்றெல்லாவற்றைப் பயிர்செய்க்கும் குறைந்தது ரூ. 1 தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டு உத்தரவை சத்து செய்து, எவ்வளவு விஸ்தீர்னத்திற்குப் பயிர் செய்யப்படுகிறதோ அதற்குமாதீரம் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானங்கொண்டுவந்தார். இத்தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கையில், கனம் மெம்பர்: இந்த இராஜதானியில் மொத்தம் 6, 973, 296 வீடுகளிலிருக்கின்றன வென்றும், இவைகளுள் பெரும்பாலான வீடுகளுக்கு 25 லெண்டிக்குக் குறைந்த புறக்கடைகளை யுள்ளவென்றும், அவைகளுள் சேழ்வாகு முதலான உணவுப்பொருள்கள் சாகுபடிசெய்துகொள்வது வழக்கமென்றும், 25 லெண்டிக்குக் குறைவான எந்த விஸ்தீர்னத்திற்கும் 1 ரூபாய் தீர்வை விதிப்பது லாகுபடி செய்யபார்க்குப் பெரிய நஷ்டத்தை விளைவிக்கக்கூடுமென்றும், இன்னும் இவைபோன்றும் பல காரணங்களையும் மிகு தெளிவாக எடுத்திக்கூறினார். ஆனால், கடைசியில் இத்தீர்மானமானது தள்ளப்பட்டுப் போய்விட்டது. ஏனெ

னினும், இம்முறையை நன்கு பரிசீலித்து அவசியமிருப்பின் தேவையான செளகரியங்கள் செய்துகொடுக்கப்படுமென்று கவர்ன்மென்டு தரப்பில் அப்போது பதில் சொல்லப்பட்டது. இது சம்பந்தமாய் கவர்ன்மெண்டார் ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த முறை 1327-ம் பசலியில், இந்த ராஜதானி முழுதும் அனுஷ்டானத்திலிருந்தது. இதற்கு முந்திய பசலியைவிட இதில் ரூ. 30,661 அதிகம் வசூலாயிருக்கின்றது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டும் 34,567 ரூபாய் அதிகம் வசூலாயிருக்கின்றது. இந்த ஒரு ஜில்லாவிலுமட்டும் இவ்வளவு அதிகம் வசூலானால், ஏழை ஜனங்கள் என்ன செய்வார்களென்பதை நாம் சிந்திக்கவும் வேண்டுமோ? பொருளாதாரநிலைமையில் ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஏழைகளுக்கு அதிகமான பிரயோகத்தைக் கொடுக்காமல், இவ்விஷயத்தில் தேவையான திருத்தங்களைக் கவர்ன்மெண்டார் செய்துகொடுப்பது அவசியமாகும்.

சென்ற ராஜதான் சஞ்சிகையில் ஆயுதீவக ன்வத்தியமுறையின் மேல் திருவாங்கூரில் மையைப் பற்றியும், அது ஆயுதீவக வைதீ விஷயமாப்ச்சென்னைக் கவர்நிய முறையின் அபிவிருத்தி.

யத்தைப்பற்றியும் வெளியிடும். இப்போது இம்முறையானது திருவாங்கூர் கவர்ன்மெண்டாரால் எவ்வாறு ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றதென்பதைக் குறிப்பிடுவோம்.

திருவாங்கூர் சம்ஸ்தானத்தில் ஆங்கிலவத்திய முறையை அனுஸரித்த ஸ்தாபனங்கள் பல இருப்பினும், அவைகளுக்குக் கெடுதலில் லாமல் ஆயுதீவக முறையை விருத்திசெய்ய ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள். ஏற்கெனவே அங்கு ஸம்ஸ்தான அதிகாரிகளால் ஆயுதீவக பாடசாலை ஒன்று நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதை விருத்திசெய்து சிதன் மூலமாக ஆயுதீவகத்தைப் பிரபலமடையச்செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அவை: சுமார் 8 அல்லது 10 ஏக்கர் விஸ்தீர்னமுள்ள ஒரு தோட்டத்தில் நாகானிகமான முலிகைகளைப்பயிரிட

வும், அதன் மூலமாய் ஆயுர்வேதம் கற்கும் மாணவர்களுக்கு அம்முலிகைகளின் தன்மை களைக் கற்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதனால் மாணவர்கள் பற்பல மருந்துச்செடிகளையும், அவற்றின் குணங்களையும் அறிய றுதுவாகும். ஆயுர்வேத முறைப்படி மருந்து களைச் செய்ய ஒரு ஓளவுதசாலை ஏற்படுத்தப் படும். பாடசாலைப்போடு ஒரு ஆயுர்வேத வைத் தியசாலைப் ஸ்தாபிக்கப்படும். இங்கு மாண வர்களுக்கு அனுபவபூர்வமாய்ச் சிகிச்சை முறைகள் கற்பிக்கப்படும். இந்தக் காலத்துக்கு

Language Teaching in the Kindergarten.

By Mr. N. R. KEDARI RAO, M.A. (Hons) L.T.

வாசகபாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும் முறை.

சிறுவர்களுக்கு வாசிக்கச் சொல்லிக்கொடுப் பதைப் பார்க்கிலும் மேலான நன்மை ஒன்று மில்லை. “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்” என்ற ஓளவையார் வசனம் நமக்குத் தெரியாததன்று. நூனக்கண்ணே கண்ணென் டார். மற்றதைப் புண்ணென்பர் பெரியோர். ‘என்’ அதாவது கணித சாஸ்திரமும், ‘எழுத்து’ அதாவது வாசகம், காவியம், நாட கம், அலங்காரம் முதலிய சாஸ்திரங்களும் அறிவின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகும்.

சற்றுக் கவனித்துப் பார்த்தால், வசனத் தைப் படிப்பதனால் குழந்தைகளுக்கு உண்டா கும் நன்மைகளுள் இரண்டு முக்கியமானவை யென்பது புலப்படும். முதலாவது: அரிய காவியங்களையும், இதிலாஸ்புராணங்களையும், மற்றும் பல பெரிய நூல்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து அதனால் உண்டாகும் மனத்தேர்ச்சி: இரண்டாவது: தன் மனதிலிருக்கும் விஷயங் களைப் பிறர்க்குச் சொல்லும் திறமும், பிறர் மனதில் இருக்கும் விஷயங்களைத் தான் கிர ஹித்துக்கொள்ளுதலும்.

இவ்விண்டில், முதலில் சொல்லப்பட்ட கருத்து நிறைவேறுவது சலபமான காரிய

ஏற்றபடி சரீர சாஸ்திரத்தை ஆயுர்வேத மான வர்களுக்குக் கற்பிக்க அலிஸ்டெண்டு ஸர்ஜன் பதவியிலுள்ள மேனாட்டு வைத்தியம் சுற்ற ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். பாடசாலையை யொ ட்டி வைத்திய புஸ்தகங்களுடங்கிய ஒரு சிறு புஸ்தகசாலையும் ஏற்படுத்தப்படும்.

இவ்விதம் ஆயுர்வேத வைத்திய முறையின் அபிவிருத்திக்காகத் திருவாங்கூர்கவான்மென் டார் செய்திருப்பதுபோல், நமது கவான்மென் டாரும் செய்ய முன்வருவார்களென நம்பு கிறோம்.

இவ்விஷயமாய் நாலேந்து வயது குழந்தைக ளுக்கு அரிச்சுவடி சொல்லிக் கொடுக்கும் முறையை நாம் முதலில் கூறி, அதன் பின் மற்ற வகுப்புக்களில் வாசகபாடத்தை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்ற முறையையும் சுருங்கச் சொல்லுவோம்.

“அரிச்சுவடி சொல்லிக்கொடுப்பது ஒரு சூரமமான காரியமா?” என்று சிலர் பரிசாச மாய்ப் பேசுவார்கள். ஆனால், ஆழ்ந்து யோ சிக்க: குழந்தைகளை உற்சாகப்படுத்தி, ‘கல்வி கற்பது கஷ்டமன்று; மனதுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதே’ என்று குழந்தைமன

துக்குத் தோன்றுமபடி சொல்லிக்கொடுப்பது மிகவும் சிரமமான காரியமென்பது நன்கு புல ப்படும்.

முற்காலத்தில் அ, ஆ, இ, ஈ முதலிய உயி ரெழுத்துக்களையும், க், ங் முதலிய மெய்யெ ழுத்துக்களையும் உபாத்தியாயர் கறுப்புப் பல கையிலாவது, அல்லது மணற்குவியிலாவது எழுதி அவற்றைப் பிள்ளைகள் படிக்கும்படி செய்வதுதான் முறையிலிருந்தது; பாலர் வகுப்பு முதற்கொண்டே அச்சப் புஸ்தகங் களை உபயோகித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ் விதம் முதலில் எழுத்துக்களை அறிந்தபின், சொற்களையும், பிறகு வாக்கியங்களையும் கற்பித் துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்பொழுதோ பாலர் வகுப்பில் அச்சப் புஸ்தகங்களை உபயோகிப்பது சரியல்லெவென்று தெரிகின்றது. அதற்குப் பதிலாக கறுப்புப் பலகையில் எழுத்துக்களைப் பெரியதாய் எழுதி அவற்றின் மூலமாய்க் கற்பிப்பதே உத்தமம் என்று புலப்படுகின்றது. பாலர் வகுப்பிலிருக் கும் குழந்தைகளுக்கு அவ்வருஷம் முழு வதும் சலபமான இரண்டு கதைகளையும், இரண்டு பாட்டுக்களையும் கற்பித்தல் போது மானது. முதன்முதலில் கதைகளைச்சொல்லி, அவற்றினின்று வாக்கியங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்து, பிறகு அவற்றினின்று சொற்களை வெவ்வேறாகப் பிரிக்கச் சொல்லிக்கொடுத்து, கடைசியாகத்தான் எழுத்துக்களைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்பது நவீன முறையாகும்.

அரிச்சுவடியைக் குழந்தைகளுக்குச் சலப மாய்ச் சொல்லிக்கொடுக்கும் விஷயமாய்ப் பலர் பணித அபிப்பிராயங் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையான விஷயம். முன் னாளில் பழக்கவழக்கங்கள் எப்படியிருந்தன வென்பதை மேலே கூறியிருக்கிறோம். இக் காலத்தில் அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள லூயி பேட்ஸ் (Lois Bates) என்பவர் ஒரு புது மாதிரி கண்டுபிடித்திருப்பதாகச் சொல்லு கிறார். அதாவது: இரண்டுமூன்று எழுத்துக்

களைக் குறித்து ஒரு கதைையை உண்டுபண்ணி, அக்கதைப்பில் வரும்விஷயங்களை இவ்வெழுத்து களைோடு சேர்த்து, அக்கதைையைச் சொன்ன வுடனே இந்த எழுத்துக்கள் நினைவுக்கு வரும் படி செய்வதாகும். ஆயினும், நமக்குத் தெரிந் தவரை இவ்விதம் சொல்லிக்கொடுப்பது சிறந்த தென்று தோன்றவில்லை. ஏனெனில், சொல் லப்படும் கதையும் அவ்வளவு விரும்பக்கூடிய தாரிராது; குழந்தைகளும் கவனிப்பது கஷ்ட மும்.

இன்னொரு மாதிரி என்னவென்றால், அரிச் சுவடியிலிருக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒரு பதார்த்தத்தைப்போலிருக்கிறது என்று சொல்லி, அப்பதார்த்தத்தின் பெயரைச் சொன் னவுடன் குழந்தைகள் மனதுக்கு அவ்வெழுத் துக்கள் ஓரபகத்துக்கு வரும்படி செய்வதே. இம்முறையும் அவ்வளவு சிலாச்சியமானதன்று என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

இன்னும் ஒருமுறை என்ன வெனில், ‘அ’ என்ற எழுத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் போது, அது முதலெழுத்தாய் வரும்படி அம்மி, அரிவான், அணில் முதலிய வார்த்தை களைச் சொல்லி, அவற்றைப்படங்கனிலும் காட்டி, அவ்வார்த்தைகளின் முதல் அசை யைப் பன்முறையும் குழந்தைகளைத் தனியா ய்ச் சொல்லச் சொல்லுவதேதயாகும். இது மேற்கூறிய முறைகளைக்காட்டிலும் சிறந்ததெ ன்றே புலப்படுகின்றது.

ஆயினும், கற்பிக்கும் விஷயத்தில் எம்முறை யைக் கைக்கொண்டாலும் மாணவர் விஷயங் களைச் சலபமாய் கிரஹித்துக்கொள்ளுதல் போதிக்கும் உபாத்தியாயரின் திறமையைப் பொறுத்திருக்கின்றது.

இனி, மற்றவகுப்புக்களில் வாசகபாடத்தை நடத்தும் முறை இவ்விதமென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுவோம். கூடியவரையில் செய்யுட் களைப் பண்ணுபாடவேண்டும். சிறுவர் களுக்கு சாகம் தெரியாததனால், உபாத்தியாயர் முதலில் ஒருதரம் பாடி அதன்மீன் பின்னே

கனையும் அம்மாதிரியே பாடல்களை வாசிக்கச் சொல்லவேண்டும். ஆனால், வாசகபாடத்திலே பின்னாகளை முதலில் வாசிக்கச்செய்து, அதற் குப் பின்னாள் உபாத்தியாயர் வாசித்துக்கான் பிக்கவேண்டும்.

சாதாரணமாய் உபாத்தியாயர் தம் வகுப்புக்கு வந்தவுடன் பின்னாகளுள் ஒருவரை எழுந்திருக்கச்செய்து, அன்றையபாடத்தைப் படிக்கச்சொல்லவேண்டும். அவன் படிப்பதை மற்றவர்களோடும் கவனிக்கும்பொருட்டு, மற்ற பின்னாகள் புல்தகத்தை முடிவைக்கச் சொல்லவேண்டும். இங்ஙனம் செய்தால், வாசிக்கும் பின்னாகள் ஏதாவது பிழைசெய்தால் உடனே அதை மற்றவர்கள் கண்டுபிடிப்பது சலபமாயும்.

புல்தகத்தைப்பார்த்து ஒரு பின்னாக வாசிக்கும்பொது, பலவிஷயங்களை நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கணிக்கலாம் என்று உச்சரிக்கும்படி செய்விக்வேண்டும்; தம் வகுப்பில் உள்ளோர் எல்லோருக்கும் சலபமாய்க் கேட்கும்படி உசர்க்கவாசிக்கச் செய்யவேண்டும். ஆயினும் உசர்க்கவாசிக்கப்படுதற்குக் கூச்சல் போடுவதன்று; ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் உள்ள மாத்திரையைக் கவனித்து வாசிப்பதுதான் முக்கியமானது. வாசிக்கும்பொழுது தனக்கும் பிறருக்கும் கருத்துநன்றாய் விளங்கும்படி வாசிப்பதே உத்தமம். சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்துக் குறையும் மாற்றவேண்டும். கோபமாய்ப் பேசுமிடத்துக் கோபக்குரலோடும், சாந்தமாய்ப்பேசும்பொது சாந்தமான குரலோடும் வாசிக்கவேண்டும். சோசரஸம் அதிகமாயிருக்கும் சமயத்தில் குரலைத் தாழ்த்தியும், உற்சாகம் அதிகமாய் இருக்குமிடத்துக் குரலைச் சற்று உயர்த்தியும் காட்டவேண்டும். கேள்வி கேட்குமிடத்தும், ஆசிரியர்குறி இருக்குமிடத்தும் குரலைச் சற்றே ஏற்றவேண்டும். இதனுள்ளே புல்தகத்தில் உள்ள சமரசம் முழுவதையும் ஒருவர் குசலிநுந்தே அறிந்துகொள்ளலாம் என்று

சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது? இக்காரணம் பற்றியே லம்ஸுகுருத்தில் வேத, சாஸ்திர, அத்தியயனங்களுக்கும், தமிழில் தேவாரம், திருவாசகம், ஆழ்வார் பிரபந்தம் முதலிய சைவ வைஷ்ணவ மத நூல்களுக்கும் ஸ்வரவாசனம் இன்றியமையாதது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகையால், ஒவ்வொரு எழுத்தையும் நன்கு உச்சரித்து, கோர்க்கவேண்டிய வார்த்தைகளைச் சொரித்தும், பிரிக்கவேண்டிய வார்த்தைகளைப் பிரித்தும்; முற்றுப்புள்ளி (Full Stop) முதலிய குறிகள் இருக்குமிடத்து சமயோசிதமாய் நிறுத்தியும், வாசிக்கும் பாடத்தின் பொருள் தனக்கும் பிறருக்கும் நன்கு விளங்கும்படியாயும், பலரும் செவிய சாய்த்துக்கேட்டு ஆனந்திக்கும்படியான இனிய குரலையும் குழந்தைகளுக்கு வாசிக்கக்கற்றுக்கொடுப்பதே உபாத்தியாயரின் முதற்கடமையாகும்.

இப்படி இனிமையாய் வாசிப்பதற்கு, முதலில் நாசியால் நீண்ட சவாஸத்தை உட்டுண்டு, பிறகு அதை வாசிக்கும்பொது மெள்ள மெள்ள விடவேண்டும். பின்னாகள் பலரும் இவ்விஷயத்தை அறிவதில்லையாகையால், உபாத்தியாயர் இதைப் போதிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். சவாஸத்தை அடக்கி மெள்ள மெள்ள விடுவது, நமது தேகத்துக்கு மிக்க ஆரோக்கியமானது. அதனுட்தான் 'பிராணியாமம்' என்னும் யோகமுறையை வேதியர்கள் தொன்று தொட்டு அனுஷ்டித்து வருகின்றார்கள். நவீன சகலஞர் (Scientists) களும்தான் இது சரியானது என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நிற்க. பல சிலுவர்களுக்கும் 'ஸன், ஸ்' இம்முன்று எழுத்துக்களிலுமுள்ள வித்தியாஸம் புலப்படுவதில்லை; 'வாழைப்பழ'த்தை, 'வாழைப்பளம்' என்று சொல்வதை நாம் பன்முறையும் கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும், 'ஸ', 'ஸன், ஸ' முதலிய எழுத்துக்களை உச்சரிப்பது உள்ள வேறுபாடுகள் நன்றாய் எடுத்துக்காண்பிக்கப்படவேண்டும். மார்பினின்று வரும் எழு

த்துக்களுக்கும், கழுத்தினின்று வரும் எழுத்துக்களுக்கும், நாசியின் வழியாய் வரும் எழுத்துக்களுக்கும் உள்ள தாசந்மியத்தைச் சொல்லவே பின்னாகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

இப்படிச் சொன்னபிறகும், கிலுக்கு நாக் குத் திருப்பாமலிருக்கும். அப்படியாய் உடம்புக் களைத் தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோய், தினம் பத்து நிமிஷம் எந்த எழுத்து உச்சரிக்கவாழில்லையோ அதையே ஒன்றுக்குப் பத்துத் தடவை சொல்லச் செய்யவேண்டும்.

சில குழந்தைகள் 'ச', 'த' இவ்வெழுத்துக்களை 'ஸ', 'மாதிரி உச்சரிப்பார்கள். சிலளை 'ஸிவன்' என்று சொல்வது மிகவும் சாமானியம். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பரிகாரம் என்னவென்றால், 'தித்தத்த' முதலிய ஒரேழுத்துப் பாக்களைக்கொடுத்துப் பலதரமும் வாசிக்கச்செய்யவேண்டும். சற்று ஜாக்கிசையைப் பிறுந்தால், இவ்விதமான குற்றங்களுக்களைச் சலபமாய் நீக்கிவிடலாம்.

மற்றும், சில குழந்தைகளுக்குத் திக்கல் இருக்கலாம். அவர்களை உபாத்தியாயர் மிக்க கவலையோடு நடத்தவேண்டும். அவர்களைப் பார்த்து மற்றவர் அழகு காட்டாமலும், சிரிக்காமலும் பார்க்குக்கொள்ளுவது உபாத்தியாயரின் முதற்காரியமாகும்; திக்கலை அடியோடு நீக்குவதற்கு வேண்டிய உபாயஞ்செய்வது இரண்டாவதுகாரியமாகும். அப்படிச் செய்து வந்திருக்கிறவர்களில் பெரும்புதற்புதலுடைய 'டிமாஸ்தனீஸ்' என்ற சபாவாதிசெய்த உபாயத்தைவிட மேலானது ஒன்றுமில்லை. சிறு கழுங்கற்களை வாயிற் போட்டுக்கொண்டு ஒருவருமில்லாத இடத்துக்குப்போய், சங்கோசமும், பயமும் இல்லாமல் வாய்விட்டு உரக்கப் பலநாள் பேசினால் இக்குறை நீங்கிவிடும். இப்படி உபாத்தியாயர் பின்னாகளுக்குக் கற்பித்து அவர்களின் துஷ்டத்தை நீக்கினால், அவர் பெருநன்மை செய்தவராவார்.

சாதாரணமாய், முக்கால்மணிநேரம் உள்ள ஒரு வகுப்பில் குறைந்தபட்சம் பதினைந்து

அல்லது இருபது நிமிஷம் வரையில், பின்னாகளும் உபாத்தியாயரும் 'வாசிக்கவும்' விஷயத்தைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

பிறகு, ஒவ்வொரு பாராவையும் (Paravaypu) தனியே எடுத்து, அதிலுள்ள அரும்புதங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லி, மற்றும் பின்னாகளுக்குத்திரியாத விஷயங்களைச் சொல்லவேண்டும். பாடத்தில் ஏதாவது பாடம் இருந்தால் அதை முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டும். சில பாடங்கள் மூலமாய் முழுக்கையாயும் விளக்கலாம். சிலவற்றின் மூலமாய், பிறகு, பாடங்களின் அவயவங்களைச் சாடிக் காண்பிக்கச்செய்யலாம். பாடங்களை உற்றுப்பார்த்து அவைகளினின்றும் விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளுவதனால், குழந்தைகளுக்குக் கவனிக்கும்சக்தி(Observation) அதிகரிக்கும்.

இப்படி ஒருதடவை பாடத்தை முடித்த பின், தான் சொல்லிக்கொடுத்த விஷயத்தைப்பயன்கள் அறிந்துகொண்டார்களா என்று கவனமாகக் கேள்விகளை உபாத்தியாயர் கேட்கவேண்டும். சிறிய வகுப்புகளில் வினாவிடை மூலமாய்ச் சொல்லிக்கொடுப்பதைவிட மேலானவகை ஒன்றுமில்லை என்பது சித்தந்தம். ஆகையால், பின்னாகளைக்கேள்விகேட்டு அவர்களிடமிருந்து தகுந்த மறுமொழியைத்தருவித்தல் உபாத்தியாயரின் முக்கியக் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

பின்னாகள் எல்லோரும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, கேள்விகளை முதலில் பொதுவாய்ச்சொல்லிவிட்டு, பிறகு யாராவது ஒரு பின்னையைச் சுட்டிக்காட்டி, அவனிடமிருந்துவிடைய வாருநிச்சுவேண்டும். கேள்விகள் அதிக சலபமாயும் அதிக தடிவாயும் இருக்கக்கூடாது. குழந்தைகளைப் பேசுக்கும்படியானவெண்டுமேயன்றி, புல்தகத்திலிருப்பதையே திருப்பிக்கொள்ளும்படி செய்யக்கூடாது. வகுப்பில் ஒருவரும் மறுமொழி கூறாமலிருந்தால், அதையே இன்னுங்கொஞ்சம் சலபமான வழியில் கேட்டுப் பின்னாகளிடமிருந்தே மறுமொழி வருவிக்கவேண்டும்.

இதன் பிறகு யாராவது ஒரு பின்னையைக் கூப்பிட்டு, அக்கதையை எளியரடையில் சொல்லச் செய்யவேண்டும். அவன் சொல்லுவதில் ஏதாவது பிழையிருந்தாலும், அதனை அப்பொழுதே சுட்டிக்காட்டாமல் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அவன் கதையை முடித்த பிறகுதான் சொல்லவேண்டும். அப்படியல்லாமல் மத்தியிலேயே பிழைகளைக் காட்டிக் கொண்டுவிட்டால், பின்னையின் உற்சாகம் குறைந்துபோகும்.

கதையை ஒருவர்க்கிருவர் கூடியவரையில் பிழையின்றிச் சொல்லிவிட்டால், விரும்பில் எல்லோரும் அதை அறிந்திருப்பார்கள் என்று நாம் நினைத்துக்கொள்ளலாம். ஆயினும், சிலருக்குக்கொஞ்சம் சந்தேகம் இருக்கும். அதை நினைந்து செய்வதற்கு அந்தக்கதையை ஒரு சிறு நாடகமாய் நடத்துக்காண்பிக்கலாம்.

நாடகம் நடப்பதால் மாணக்கர்களுக்குப் பல வித நன்மைகள் உண்டாகும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. பின்னையின் புத்திக்கூர்மையும் இதனால் நன்கு வெளிப்படும் என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கூறலாம். ஒரு காட்டின் காட்சியைப் காண்பிப்பதற்காக ஒரு உபாத்தியாயர் சில சிறுவர்களைக் கூப்பிட்டு வரிசையாய் நிறுத்தி, 'நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மரமாய்ப் பாவித்துக்கொள்ளுங்கள்' என்றார் உடனே வரிசையில் நின்ற சிறுவர்களெல்லோரும் தலையை மும்முரமாய் ஆட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். உபாத்தியாயருக்கு இதன்பொருள் சரியாய் விளங்கவில்லை. 'ஏன் இப்படித் தலையை அசைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?' என்றதற்கு, அவர்கள், 'காட்டில் காற்று வந்தால் மரங்கள் அசையாவோ?' என்ற கூர்மையான மறுமொழியைக் கொடுத்து உபாத்தியாயரைச் சந்தேகாஷிப்பித்தார்கள்.

ஆயினும், ஒவ்வொரு பாடத்தையும் நாடகமாய் நடப்பிப்பது அசாத்தியம். சில கதைகளைத்தான் நாடகமூலமாய்க் காண்பிக்கமுடியும். இவ்விஷயத்தை உபாத்தியாயர் நன்றாய்த்

தெரிந்துக்கொண்டு, எவ்வேக்கைகளில் நாடகம் நடப்பது உசிதமோ, அவ்வகைகளிலேயே பின்னையுக்கு உற்சாகத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதில், ஒவ்வொன்றிலும் அப்படிச் செய்யக்கூடாது.

சாதாரணமாய்க் கதை முடிந்தபிறகு பல உபாத்தியாயர்கள், 'இக்கதையின் நீதி என்ன? இக்கதையால் நீங்கள் அறிந்துகொண்டதென்ன?' என்று கேட்பது வழக்கம். ஒரு கதையினின்றே பல நீதிகள் நமக்குப் புலப்படலாம், சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கும் போது அவற்றையே ஊன்றிக்காட்டக்கூடாது; ஏனெனில், அப்படிச்செய்தால் கதையில் உள்ள இன்பம் மறைந்துபோகும். கதையின் நீதிகளைத் தாங்களே உயர்த்துணரச்செய்யவேண்டுமென்றி, உபாத்தியாயர்கள் வெளிப்படையாகக்கொல்லுதல் நலமன்று.

மேற்கூறிய விஷயங்களைப்பெய்லாங் கருதியே, இக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் வாசகபாடங்கள் முன்னாலில் இருந்தவைகளைவிட எத்துணையோ மடங்கு சுலபமாயும், உலக இயற்கைகளை வெளிப்படையாய்க் காட்டுவனவாயும் இருக்கின்றன. ஆகையால், உபாத்தியாயர்களுக்கு லோரும் ஊக்கத்தோடு கற்பிக்க முயன்றால் மானவர்கட்குச் சிறிதும் சிரமமின்றி, மேலும் மேலும் அவர்களுக்கு வாசிக்கும் அவாவை உண்டாக்கலாம்.

என். ஜி. கேதாரி ராவ், எம். எ; எல். டி.

ஒளவை.

ஓம் அருந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்த நீதிதூல்களையும் தனிப்பாடல்களையும் அருளிச்செய்து உலகத்தை உய்வித்த ஓளவையாரின் திவ்விய சரித்திரம். பலதூல்களைத்தழுவியும், புலவர்களின் காரணமாய்ப்பரையை அனுசரித்தும் இனிய எளிய வசனநடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, புல்தகவியாபாரிகள், வேலூர் (தென்னிந்தியா).

V. N. SAMA RAO & Co., VELLORE.

Turneric.

மஞ்சள்.

நமது தேசத்தில் மஞ்சள் எல்லாவிடங்களிலும் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. முக்கியமாக, சென்னை இராஜதானியில் திருச்சிநாட்டினி, கோரட்டு, கரூர், சேலம், நெல்லூர், கடப்பை முதலான இடங்களில் இது விசேஷமாகப் பயிராகின்றது. இது கிழங்கு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது. இதில் இரண்டு வகை உண்டு.

(1) சாயமஞ்சள் என்று சொல்லப்படும். இது சாயம் தோய்ப்பதற்கு உபயோகப்படுகின்றது.

(2) கறிமஞ்சள் என்று சொல்லப்படும். இது வீடுகளில் சமையலில் உபயோகப்படுத்தும், ஊறுகாய்போடுவதற்கும் உபயோகப்படுகின்றது. இப்பிராந்தது தனியாயும் அல்லது இஞ்சி, கருணை, செப்பங்கிழங்கு, கொட்டை முதலான முதலியனவற்றோடும் பயிர்செய்யப்படுகின்றது.

நிலம்.

மஞ்சள் பயிரானது நல்ல வடிகாஸ்வசுதியுள்ள கரிசல்பூமியிலும், கொஞ்சம் மணல்கலந்த பூமியிலும் விளைவாகும். செம்மண் நிலங்களும் இதற்கு ஏற்றவையே. மற்ற கிழங்குப் பயிர்களைப்போல் இப்பிராந்தது பயிரிடப்படும் நிலத்திலிருந்து அதிக சத்தைக் கிரஹிக்கக் கூடியது. ஆகையால், அதிகமான சத்துள்ளனவும், நன்கு எருவிடப்பட்டனவுமான மணற்பாங்கு நிலங்களே இதற்கு ஏற்றவை. தேவைக்கு மிஞ்சின ஈரம் நிலத்தில் தங்கினால், பயிர் கொட்டுப்போம்.

நிலத்தைத் தயார் செய்வதும், நேவுதும் பயிரிடப்படும் நிலமானது அதிகமான களைகள் உண்டாக்கக்கூடியதாயிருக்கக்கூடாது. நிலமானது மண்கட்டிகள் இல்லாததாய், குறைந்தது 6 தடவைகள் உழப்படவேண்டும்; மண்கட்டிகள் இருக்குமாயின், நடப்பிடும் கிழங்குள் அழுகிப்போய் மூளை வெளிவராது. நிலம்

எருவிடுதல்.

இந்தப் பயிருக்கு அதிகமான எரு தேவை; ஆட்டுக்கிடை கட்டிலாம். ஏக்கர் 1-க்கு 10 வண்டி மாட்டுடருவும், 20 வண்டி ஏரி கண்டலும் கொட்டவேண்டும். முத்துக்கொட்டைப் பிண்ணாக்கையாவது நிலக்கட்டைப் பிண்ணாக்கையாவது, அல்லது வேப்பம் பிண்ணாக்கையாவது நன்றாகத் தூளாக்கி இடிற்போடலாம்.

வேட்டுதல்.

இது ஏறக்குறையப் பத்து மாதத்துப்பயிர். ஜூன் மாதம் முதலில் நடடால், பிப்பரவரி மார்ச்சு மாதங்களில் வெட்டிவிடலாம். வெட்டும் சமயம் இலைகளெல்லாம் காய்ந்துபோகும். அப்போது அவற்றையெல்லாம் பொறுக்கி எடுத்துவிட்டுக் கிழங்கை வெட்டி எடுக்க வேண்டும்.

ஒரு ஏக்கர் மஞ்சள் பயிர்செய்வதற்கு ஏறக்குறைய ரூ. 120 செலவாகும். அதிலிருந்து சமார் 200 ரூபாய் மதிப்புள்ள மஞ்சள் கிடைக்கும். மஞ்சளோடு வேறு கிழங்குகளைப் பயிர்செய்தால், அவற்றினின்றும் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கும்.

வெட்டியெடுத்த கிழங்குகளை விற்பனை செய்வதற்கு அவற்றைப் பக்குவம் செய்வவேண்டும்.

பக்குவம் செய்யும் முறையானது, ஒவ்வொரு கள். இப்படி வேகவைத்துப் பக்குவப்படுத்தி ரோகேதசத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக அனுஸரிக்கப்படுகின்றது. நமது இராஜதானியில் மஞ்சள்தண்ணீரில் வேகவைத்து உலர்த்துகிறார்.

Female Education.

BY MR. K. ANANTHACHARIAR.

பெண்கல்வி.

இப்போது நமது தேசத்தில் நாகரிகம், அருமையானது கல்லாத ஸ்திரீகளுக்குப் புண்பு சல்லியியிவிருத்தி முதலியவற்றில் ஆன்மக்க படாதாகையால், அவர்கள் தத்தம் மக்களின் மேலாதி பெண்மக்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், கல்வியிவிருத்திக்குப் பெருந்தடையாயிருக்கின்றார்கள். பலமடங்கு தாழ்த்துள்ளார்களென்பது புலப்படும். இதற்கான காரணங்கள் பல விருப்பினும், முதன்மையானது பெண்கள் பாடசாலைகளை விட்டபிறகு கல்வியைப்பற்றிக் கொஞ்சமேனும் சிந்தியாமலிருப்பதே.

பலர் தம் பெண்மக்களைப் பாலியத்திலேயே பள்ளிக்கு அனுப்பி, கொஞ்சம் வயதுவந்ததும் படிப்பை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதனால், எவர்க்கும் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் உண்டாகமாட்டாது. இப்பெண்களின் தங்கள் கல்வி முற்றுப்பெற்றதென்று எண்ணி, வீட்டுவேலைகளொழிந்த நேரத்தை நித்திரை செய்வதிலும் வீண்பெண்களிலும் கழிக்கிறார்கள்; கல்வியைப்பற்றிக் கொஞ்சமும் நினைப்பதில்லை. இதனால், ஏதோ சொற்பமமாகக் கிடைத்துள்ள கல்வியும் மறந்து போய்விட வேறுவாதின்றது.

சிறுவர்கள் கெட்டபழக்கமுடையவர்களாயிருப்பதற்கு, அவர்களின் பெற்றோர்களை காரணமென்று கூறலாம். அவர்கள், தந்தையாக் காட்டிலும் தாயினிடத்திலேயே அதிகப் பழக்கமுடையவர்களாயிருப்பதனால், படிப்பில் லாத தாய்மார்களின் அறியாமையும், துரக்கணங்களும் பிள்ளைகளுக்குப் படிக்கின்றன. கற்றவர்க்கும், கல்லாதவர்க்கும் உள்ள பேதமானது, மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை ஒக்கும். கல்வியின்

படித்த பெண்கள் தம் வீட்டுவேலைகளைச் செய்தானதும், மிகுதியான காலத்தை வீணாகாமல்; அறிவைப் பெருக்குவதற்கான நீதியால்

களைப் படிக்கலாம்; தம் மக்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்கலாம்; இன்னும், தம் பருவர்கள் வெளியே சென்றிருக்கலால், ஒவ்வொருவரும் இது விஷய அவர்களிடமிருந்து வரும் கடிதங்களை அன்னியரிடம் கொண்டுபோய்க் காட்டி அவற்றை அறிய இடமிராது.

கே. அனந்தாகாரி.

How to spend Leisure Hours.

BY MR. D. S. NESAMANI.

விடுதிப்பொழுதைக் கழிக்கும் ஆறு.

(211-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

I கல்வி.

இம்மண்ணிடை மானிடம்பெற்ற மான்பிணையுடையார், தாம் அடைந்திருந்த நான்குபேறுகளும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றை அநுபவிப்பதற்குத் துணைக்காரணமாக உள்ளது செல்வம். இச்செல்வம் இருவகைத்து: கல்விச்செல்வம், பொருட்செல்வம். இவ்விரண்டினும், நடுவிலேமைப்பொருத்தி யார்மாரும் நிலவாது சுழல் சகலக்கால்போல வந்து,

"பூரியந்தமை வேந்தாக்கிப், புலிபுரப்பித்துத் துயத்துச் சீரிய வுண்டி சேர்த்துத், தேவர்தம் உலகம் போக்கிக் காரியம் அனைத்துங் கூட்டிக், கருதலர்தம்மை வாட்டும்" பொருட்செல்வத்தினும், "வேள்னத்தாற் போகாது, வெம்மணலால் வேகாது, கொள்ளத்தான் முடியாது, கொடுத்தாலுமின்றி (வு) [வேந்தராலும்] [ஒழியக் குறைபடாது, என்னர்க்கோ பிகவரிதாய்க், காவலோ மிகவெளிதாய்] [.....]"

உள்ளத்தே இருந்து, மக்களுக்கு இன்றியமையாத பொருள்களுட் சிறந்ததான அறிவைச் சொபிக்கச்செய்யும் கல்விச்செல்வமே சிறந்ததாம்.

'கல்வி' என்னும் பதத்திற்கு 'தூற்படிப்பு', 'காவியவாராய்ச்சி', 'பாடசாலையில் மாணவர் பெறுமறிவு' என்பனபோன்ற போதிய வளவு விஸ்தரமில்லாதவான சில வகையறுப்பு வாக்யங்களைப் பலர் வழங்குகின்றனர்;

ஆகையால், சமூக அபிவிருத்திக்கும் தேசபுச் சொல்லிக்கொடுக்கும் பெண்கல்வி அத்தியாவசிய பருவர்கள் வெளியே சென்றிருக்கலால், ஒவ்வொருவரும் இது விஷய அவர்களிடமிருந்து வரும் கடிதங்களை அன்னியரிடம் கொண்டுபோய்க் காட்டி அவற்றை அறிய இடமிராது.

கே. அனந்தாகாரி.

ஆனால், 'கல்வி' என்னுமொழி, 'கல்' என்னும் பகுதியினடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயராதலால், ஆராய்ந்து பயின்று அறிந்துகொள்ளல் எனப் பொருள்படும். ஆதலால், மதுஷயர் கற்றற்குரியனவெல்லாம் கல்வியின்பாற்படும்; எனவே, செல்வமும் வறியோரும், பெரியோரும் சிறியோரும், ஆன்மக்களும் பெண்மக்களும் வீரமும் பாக்யத்தை அவசரவர்கள் அறுபலிக்கும்படி அவரவர்களை நல்வாழ்க்கையு முடையவராயிருக்கப் பக்குவப்படுத்தினாள் எவையோ, அவையே கல்வியாம்.

கல்வி பல்வகையுடும். அவற்றில் மனத்திற்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சிதந்து, இப்பொழுது தந்த நச்சுபதார்த்தமென்று விளக்கி, ஸ்பந்தார்த்தமான ஆத்மாவக்குத் திமையெய்யும் அஞ்ஜானத்தை நசிக்கச்செய்து, மனஞலத்தாரைப் பரமஜ்ஞான லம்பந்நராகக்வல்ல துற்கல்வியை முதலில் விஸ்தரிப்போம்.

முதுணர்ந்தோர் தாம் கற்றறிந்தவற்றைத் தம் பின்வந்தகியாரின் ப்ரயோஜனத்துக்காகச் சொற்புறப்பயிற்சி.

கொண்டு, பத்திக்குப் பொருந்தத் தொடுத்தப் பந்தங்களே தூல்களாம். பன்னூற்றாண்டு களாக நம் முதாதையர் நமக்கெனத் திரைகடலோடித் தேடிப்பதரப்படுத்திய அருமையான சொத்து தூல்களாதலால், அவை நம் பித்தரர் ஐந்தமாம். புத்தகங்கள், நமக்கிடமான நேரத்

இல், நம்மிச்சைபடியும், நம் சக்திக்கேற்றபடியும் நம்மக்குக் கல்விபுகட்டும் நல்லாசிரியர்கள். அவை, நம் நிலைமையையும், நம் குணவங்கல்களையும் நம்மக்குப் பொருட்படுத்தாமல், நம்முடன் உட்கார்ந்து, நாம் 'பேசு' எனப்பேசி, 'கிதுத்து' என நின்று, 'பேர்'வென, வெறுப்பின்றிப்போம் நம் உற்ற நண்பர்கள். கழிந்த அல்லது நம்மை விட்டுப்பிந்த நம்முன்னோரின் சப்தத்தை நஞ் செவிகளில் தவனிக்கச்செய்யும் தூரவிடிகரி * தூல்களே. புகோனத்தின் மறுபுறத்திலிருக்கும் விசேஷங்களையும், இயற்கை செயற்கை அத்தகங்களையும் நம் கண்கள்முன் நிறுத்தி, நம்மக்குச் சொல்லொணுக் களிப்பைபடுத்தும் 'வினிமேட்டொச்சாப்' தூல்களே.

கோளகைக்கு அப்புறத்து எம்மை ஆளுடைக் கொண்டல் நீள்' பதத்தினருகே கொண்டுசேர் க்கும் விமானமும் தூல்களெனக் கூறலாம். எனவே, தூல்கள் கற்போர் மனதைக் கவர்ந்து கொள்வன என்பது பெறப்பட்டது.

மாணவர் பலர் தாம் பாடசாலை விற்பனையில் உத்தியோகத்திற் தொடங்கியதும், தாம் கற்கவேண்டியவை அனைத்தையும் கற்றுப்பிற்று என்ற அபிப்பிராயம் தம்முள்ளத்தில் ஊன்றக் கொண்டு, புல்தக லஹவாலத்தை முற்றும் தவிர்க்கின்றனர். இவர்கள் கொண்டுள்ளது எத்துணை விபரீதமான கருத்து என்பது கீழ்க்குறிப்பிடும் த்ருஷ்டாந்தத்தால் விளங்கும். ப்ரஸித்திபெற்ற ஆக்ஸ்போர்ட் (Oxford) ஸர்வகலாலங்கத்து யெளவனவித்யாபட்டகாரி யொருவன், வயது சென்றதனால் சொற்றளர்ந்து சோர்ந்த நடைபிணசான தன்னுசிரியிடம் பிரியாவிடைபெற உத்தேசித்து, அவரிடமிருந்து, 'ஐயா, நான் என் கல்வியை முடித்துவிட்டதனால்' என்று ஒரு வாக்யத்தை ஆரம்பித்து முடிக்குமுன், தூற்பயிற்சியிலே முப்படைந்த இவ்வாசிரியர் கிடுக்கிட்டு, கோபா வேசமுற்றவராய், "என்னய்யா! கல்வியை முடித்துவிட்டீரா! இப்பொழுதுதான் நான் கல்வியைத்தொடங்குகிறேனே!!" என்றாராம்.

* Telephone, Telegram etc.

இவ்வாசிரியர் செருக்குக்கொண்டு அல்லது கல் வியினிடத்துத் தமக்குள்ள அபிமானமுற்று இங்ஙனம் கூறினார் என்பதன்று; கல்வி காலக்ரமத்தில் மேன்மேலும் வளருவது; அது, மறுஷ்யரின் ஒரு பருவத்திற்குமட்டும் உரிய தன்று என்று உணர்ந்ததனாலேயே, ஸர்ஜிஸ்க் நியூட்டன் என்னும் பரக்யாதிபெற்ற கணித, விஜ்ஞான சாஸ்திரியும், தம்மை அறிவெனும் மஹா ஸமுத்திரத்திலுள்ள கிறு கூழாங்கற்களைப் பொறுக்கி வினையாடும் சிறு மகவிற்கு ஒப்பிட்டாரென்றால், நாம் இன்னும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறவேண்டியதென்? ஒளவையும், 'கற்றது கைம்மண்ணாவை, கல் லா(து) உலகளவு' என்றார். ஆகவே, மனிதர் தாம்கல்விக்கு குறைபறக் கற்கவேண்டும்.

மற்றும், சினர், ஒருநாளின் பெரும்பாகம் யந்தங்களைப்போல் ஒரேவிதமான தொழில் செய்பவர்கள். இவர்கள் தந்தொழிலிட்டுத் தவறுப்புக்கொள்ளாமல், தங்கடமைபைச்செவ்வேனே செய்து தம் வாழ்க்கை மிகத் துக்கப் பாடு நிறைந்ததென்று எண்ணியெண்ணிக் குழையாதபடியுக்கும், தம் தினசரிச்செய்தொழிவினின்றி வேறுபடும் இனிய தொழிலான நன் னூல்கள் வாசித்தலைச் செய்யவேண்டும். மனக் கிலேசமுடையவர் பெருப்பாலும் தையங்குள் றப்பெற்றவர்கள். தைப்பறவீனன் அரைமணி தன். இதுபற்றித்தான் 'நம் ஜீவ்யத்தை நம் மனமுடையதாக்குவது வேற்றுமை' என்று கருத்துக்கொண்ட வாக்யத்தை வழங்குகின்றார் ஆங்கிலர்.

அன்றியும் நாம், அளந்தறிதற்கொண்ணாத அந்தமில்லாநிச்சைப்படி நீதிநெறியினின்று பிழாதபடி தூல்களைக் கற்கவேண்டும். நாம் கற்பனவெல்லாம் 'கல்வி' என்னும் பதத்தில் அடங்குமென்று மேலே கூறினோம். கூர்ந்தாராயின், நாம் ஓய்ந்திருக்கையிலும், ஏதேனு மொருகருமத்தை ஊக்கத்துடன் புரிந்துகொண்டிருக்கையிலும் நாம் கல்வியைப் பெறுகிறோம். எப்படியெனில், நாம் அறிவுபெறக் கருத்துற்றுக் கல்வியை அடையலாம்; நம்

மனத்திற்குத் தெரியாமலேயும் நாம் தல்வி கையப் பெறுதல்கடும். நாம் நம் மனமறியக் கற்பது, தூல்களை வாசித்தலாலே; கற்றறிந்த பெரியோரிடத்திலிருந்து நம் சந்தேகம் நிவ்ரு த்திக்கப்பெறுவதாலே, அல்லது சிறந்த உபந் யாஸங்கள் கேட்பதனாலே, அல்லது ஏதோ ஒரு பொருளைப்பற்றி த்யானிப்பதால், நாம் அறியாமலிருக்கையிலும் கல்வியை அடைவது நம் புலன்களாலே. விதிவழியே ஒருவர் நடந்து செல்கையில் அல்லது ஒருவேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் எத்தனை காட்சி

Black Quarter.

சப்பை நோய்.

சப்பை நோயானது தொற்று வியாதியைச் சேர்ந்தது. இது ஒருவித விஷக்கிருமியினால் உண்டாகின்றது. விசேஷமாக, மாடு, செம் மறி ஆடு முதலானவைகளும், சிறிதளவு வெள்ளாடு, குதிரை, ஒட்டகம் முதலியவைகளும் இந்நோயால் தாக்கப்படுகின்றன. அநேகமாய், முன்றுமாதம்முதல் நாலு வயது வரையிலுள்ள இனம்பிராயமான பிராணிகளுக்கே இந்த வியாதி அதிகமாக உண்டாகின்றது. ஆனால், வயது முதிர்ந்தும் திடமற்று மெலிந்தும் இருக்கும் பிராணிகளுக்கும் இவ்வியாதி காண்பது அரிதென்று சொல்லப்படுகின்றது. நல்ல புஷ்டியுள்ள கால்நடைகளுக்கு இந்நோய் காணுவது லகஜமாகியிருக்கின்றது.

இந்தியாவில் இந்த வியாதியானது சில இடங்களில் கொஞ்சமாயும், சில இடங்களில் அதிகமாயும் உண்டாகின்றது. சில இடங்களில் வருஷந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்த வியாதி தோன்றுவதுண்டு. தாழ்ந்த சதுப்பு நிலங்களில்தான் இந்த வியாதி அதிகமாக உண்டாகின்றது. அங்குக் கால்நடைகள் மேய்ச்சலுக்குப் போகும்போது, மண்ணி லிருக்கும் இவ்வியாதிக்கிருமிகள் அவைக க்குத் தொற்றிக்கொள்ளுகின்றனவென்று சொல்

கோ அவர்கள் காண்கின்றது; எத்தனை நன் மொழிகளையும், தீமொழிகளையும் அவர் செவி கொள்ளுகின்றது! எனவே, கல்வி, தீங்கல்லி, தீக்கல்லி என இருவகைப்படும். நாம் நம்மை அறியாமலும் கற்கும் தீக்கல்லியின் வலிமை யைக் குன்றச்செய்ய நாம் நல்லுபதேசங்களைப் பெறவேண்டும். நாம் வேண்டும்பொழுது நல் லுபதேசங்களை நமக்குத் தருவன தூல்களே யன்றி மற்றெவை?

(இன்னும் வரும்.)

நா. ஸா. நேசமணி.

வப்படுகின்றது. இன்னும், மிருகங்களின் வாயிலாவது அல்லது கால்களிலாவது பண்க ளிருந்தால், அவற்றின் மூலமாயும் இவ்வியா திக்குரிய கிருமிகள் இரத்தத்துடன் சேர்ந்து வியாதியை உண்டாக்கும். மிருகங்கள் இவ் வியாதியால் தாக்கப்பட்டவுடன், வியாதிக்குற் கள் இரண்டுநாள்களையெவ்வகை வெளியில் தெரியாமல் விஷம் உள்ளேயே அதிகரித்துவரும். வியாதி வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததும், அவை இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள்ளேயே இறந்துவிடும். இந்த வியாதியானது ஒரு முறை கண்ட பிராணிகளுக்கு மீண்டும் காணு வதில்லை.

வியாதியின் அறிகுறிகள்.

மிருகங்களுக்கு இந்த வியாதி கண்டதும் சிலகுறிகள் தோன்றும். அவற்றைக் கவனித் துக் காலதாமதமில்லாமல் சிகிதனைகளைச் செய்தால், கூடியவரை புலன் ஏற்படலாம். மாடு இந்நோயால் தாக்கப்பட்டதும், நொண்ட ஆரம்பிக்கும்; மற்ற கால்நடைகளோடு சேரா மல் தனியே நிற்கும். இதன் தேகத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தால், சிலகிடங்களில் வீக்கங்கள் காணப்படும். இவ்வீக்கங்கள் மாட்டின் கழுத்திலாவது, இடுப்பிலாவது,

குப் பங்குனி சித்திரை மாதங்களிலும் கார்த்திகை
மாதங்களிலும் மாசி பங்குனி மாதங்களில் ஆதி
காயத்துப் பழுத்த கருவேலம்பழங்களை அரி
கள் தினம், தாம் கிடையாகக் கிடந்தவிடத்தில்
அசைபோட்டுப்போது விதைகளை உமிழ்கின்
றன; சில சமயங்களில் மலத்துடனும் விதை
களைக் கழிக்கின்றன. அப்பழவிதைகளே ஆடி-
டின் உரத்துடன் கலந்து பின்னால் மறைபெய்
யங்காலத்து நன்றாகப் பூமியில் ஊறிக்க குவியல்
குவிபலாய் முளைக்கின்றன. அக்குவியல்களில்

காடாக வெல்ன் பயிரைப் பயிரிட விரும்பாதவர்கள், வயலின் வரப்புக்களில் இவ்விதைகளை இடையிடையே இடம்விட்டு நட்டுப் பயிரிடுவார்கள். இவர்கள் இவ்விதைகளை ஆடிமாத காலத்தில் ஊன்றிக்கொள்வார்கள். ஆடுக்கிடைசுட்டிக் சுருவேலன் செடிகளைப் பயிர் செய்து கொண்டவர்கள், அச்செடிகளுக்கும் ஆடுகள் முதலிய மிருகங்களின் உபத்திரவம் இல்லாதவாறு காத்துக்கொள்ளத்தக்க வேல்களை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இச்செடிகளுக்கும் தண்ணீர் ஊற்றவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. காலக்கிரமத்தில் பெய்யும் மழையின் உதவியின்றியும், ஆட்டுகளின் வலி

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
புத்தகவியாபாரிகள், வேலூர் (தென்னிந்தியா).
V. N. SAMA BAO & CO., VELLORE.

கருங்குக் தண்ணீர் ஊற்றுலேண்டுமென்பது
ஆவசியமின்குலை. காலக்கிரமத்தில் பெய்யும்
மழையின் உதவியின்றியும்; ஆண்டுரக்கின் வளி

New Sonnets in Tamil.

BY MR. V. SUBBA AIYAR.

தமிழ் நவீனப் பாசுரங்கள்.

7

தமிழ்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

தென்னொழி யென்று நேன்மொழி
[யென்று]உன்றனைப் பாரிலுமோ ருள்ள முவக்கச்
சந்தமுற் சீருந் தலைகொடாக் கவிகளும்
விகைதயாய் நிறைந்துள மேன்மை மகிழ்
[வோர்]5. வாக்கிய மூல்களில் வனமலை யென்று
நாக்கினால் நல்லிவந் துணியவரோ சொல்
[வாய்;அகத்திய முனிவர நகத்தெழு நின்
[போற்]சகத்தினில் வேறொரு தனிமொழி யுள
[தோ?10. ஆரிய மங்ஙன மிருப்பினு மன்னதைத்
தேருவோ ருலகிடைச் சிலரே யாயினர்.அவ்வித மாய குறையுனக் கெய்தா
திவ்வுல ருள்ளோ ரின்பம டைந்திடத்
தழைத்திடு செல்வியந் தாயே யென்ற
[னக்]14. கழைத்தருள் கருணையை யருந்தமி துண
[ங்கே.

8

மலைபடு திரவியம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

மலைதனை முன்பே மதித்துரை செய்தனம்
பலபொரு ளதுதரும் பண்பினைப் பாடு
[வம்:—கருகிடி லதிலுள கல்வின லுலகினில்
உறுதியாய்க் கோபிலு மொளியுட னெதி
[நிலே5. நீரினைத் தேக்க நினைந்துள ருளங்களும்
இன்னும் பலவா மெழிலுறு கட்டிடம்
உன்னிச் சமைக்க வுதவி பயந்திடும்;10. அன்றியு மதுவினை தேக்குங் கோங்கும்
சட்டியு முங்கிலு மின்னு மநேச
மாங்கொன்மானிகை மகிழ்வுடன் கட்டத்
தரமெனத் தருதனோ டுலோகமாம் பொ
[ன்னும்]14. வெள்ளியுஞ் செம்பும் வெண்ணிற வீய
[மும்]இரும்பு மல்துட னினிட்புள தேனும்
விரும்பத் தந்து வியப்பெழச் செயுமே.

9

இமயமலை.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

இமமெனப் படுவது பனியின் பெயராம்,
அப்பனி முடிய வரையே இமய
மலையெனப் பகர்தலை மனந்தனில் நினை
[யீர்!5. அவ்விதம் பனியினு ல்ணையப் படுவதால்
துய்ய வெண்ணிறந் துலங்கு நன்மலை
இத்தே யத்தின் வடபா ரிசத்தில்
இயைந்துள தறிவி ரென்பதை யுணர்
[வோம்;அன்னதி வரலு ருறைந்திடுங் கயிலை
சொன்ன நிறத்துடன் சோதியாய் விளங்
[கும்;10. அன்றியு மதுதனிற் கங்கையும் யமுனை
[யும்]சின்னது மின்னுஞ் சிறந்த நதிகளும்
உண்டா மத்துட னுலகிற் புதற்கொளும்
அயோத்தியும் நேபா ளமுமத னருகே
14. இருத்தலை யுணர்ந்திடு மெழில்வாய் மாந்
[தரே!

10

பொதிகை மலை.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வடக்கினி விமயம் வளமுற வாய்ந்த
[தும்]கடல்களே மற்றுள திசைகளைக் காத்தி
[டச்]10. செழித்திடு மிந்தி நாட்டின் தென்றிகை
அழகுற வமைத்திடும் பொதிகையின் புச
[ழை]5. அறைந்திட யாரால் முடிந்திடுஞ் சொல்
[வாய்;அன்னதே முந்திர் வேிலைய யருந்தி
[யும்]தன்னகத் திருந்து தமிழாங் கடலை
உலகுளோ ருவக்கத் தந்த வகத்தியன்10. அலகிலா தமைத்துறை யசலமர் மென்டா;
அதனடி யார்ந்துள சிங்கம் பட்டியை
இதழுடன் நினைபா. நிருப்பிரோ வலகில்;
நன்னீர் வழங்கி நரர்வினை போக்கிச்
செந்நெல் வினைத்துச் செழிப்பைக் கொடு
[க்கும்]

14. பொருரை புகழுடன் வருமலை யதுவே.

11.

தாமிரவாணி.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

குடித்திட நன்னீர் கொடுப்பது துங்கை
என்பதைப் பலருங் கேட்டு மிருக்கலாம்;
அன்னதோர் பேச்சை யாய்ந்துண ரப்பு
[கின்,ஆரியர் தென்றிசை யடைந்திடும் வேலை
[யில்]5. சீருட னதுபோஞ் செயல்தனைக் கண்டு
சாற்றின சென்பது சரதமாய் விளங்கும்;
ஏனெனி லவர்க ளெழிலுட னோடும்

The Lost Will.

By MR. M. S. KRISHNASAMY IYER.

காணாமற்போன மரணசாஸனம்.

9-ம் அத்தியாயம்.

காதையில்தான்.....கொலைக்கேஸ் விஷயமாகத்
சந்தரம் ஐயர் இரவு சாப்பிட்டானதும், திருச்சிக்கு வந்தார். அவர் அந்தச்சிவின்
தமது அறையில் உட்கார்ந்துகொண்டுவெற்றிலை ரஹ்ஸ் யங்கி கொ வெளிக் குக்கொண்டுவந்தார்,
போட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் அன்று உன்மையான குற்றவாளியைத் தண்டிக்கத் துள்தாமிர வருணியின் தன்னை யடைந்து
நாமிருப் பதுபோல் கலமுற வந்திழில்,
காமித் தனைக் கருதா தொழிவரோ?—
கன்னலின் சாரோ கருகிறப் பளிங்கோ
என்னநீ ரிந்திடு பொருநையின் கரை
[களில்]
விளையப் பொருளு முளதோ? விண்ணி
[லும்]
14. தனையர் பதம்பணிந் தனோவ'சமுதே.

12.

நகைத்திரங்கள்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஓகோ! நீருள உயரத் திருப்பின்
புகோ ளத்துளோர் புகழ்த்திடு ஞாயிறு
அவர்களின் கண்களுக் ககப்படா னென்
[பதைத்]தவறிலா தறையலாந் தைரிய முடனும்;
நீவி ரில்லதாம் வானம் நினைத்திடிற்
பூவி ரிந்திலாக் குளமெனல் பொருந்தும்;
பெண்மணி யொருத்தி பேணியணிந்திட
எண்ணிய கருநிறக் கஞ்சகத் தெழிலை
அதிக மாக்கவே யழகுடன் தைத்த
கதிரோளி தருநன் மணிகளே. யென்ன
இரவெனு மரசி யிணையிலா வந்தமைக்
கசங்கொடு வானிற் களித்தமைத் தன்
[ளோ?5. அன்றேல், அகில நாதனா மிறைதனின்
முன்றில் விளக்கமோ மொழிந்திடு முடுக்
[களே.

வி. கப்பப்பா.

ளாக்கி, குற்றமற்ற ஒரு பட்டிக்காட்டானை மாணதண்டனையிலிருந்து தப்பிவிடத் தார் அதனால் அவருக்குக் கீர்த்தி அதிகரித்ததோடு, கவர்ன்மெண்டு அதிகாரிகளும் அவரிடம் அதிக மரியாதை பாராட்டினார்கள். பணக்காரப் பட்டிக்காட்டான் அவரது திறமைக்காக அடுத்தநாள் அவருக்கு வெகுமதி செய்யவிரும்பத்தான், சுந்தரம் ஐயர் அன்று அங்குத் தாமதிக்க நேர்ந்தது. அவருடைய பிரதாபம் திருச்சியெங்கும் பரவியது. அவரைப் பார்க்கப் பல கணவர்கள் அன்றுமலை அவருடைய விடுதிக்கு வந்திருந்தார்கள். பேட்டிக்கொடுத்த தனலை சிரமம் மேலிட்ட சுந்தரம் ஐயர் சீக்கிரம் படுத்துறங்கலாமென்று எண்ணி, தம்முடன் வந்திருந்த வேலைக்காரனைச் சீக்கிரம் படுக்கையைப் போடச் சொன்னார். படுத்துக்கொள்ளும் தறுவாயில்—சுமார் 9-மணி இருக்கும்—நீல கண்டனும் துரைசாமிபுயம் அவரது அறைவா யிலண்டை வந்து 'சுந்தரம் ஐயர் இருக்கிறாரா?' என்று விசாரித்தார்கள். மிக்க சிரமாயிருக்கும்போதும் வந்தவர்களை வெடுவெடெனப் பேசுத் துரத்துவது சுந்தரம் ஐயருக்கு வழக்கமில்லையாதலால், அவர் தாமே சுந்தரம் ஐயர் என்று தெரிவித்து அவர்களை உள்ளே வரச்சொல்லி, உபசரித்து வந்தகாரியம் என்னவென்று கேட்டார்.

துரைசாமி:—தங்களைப்பற்றி இன்று கேள்விப்பட்டோம்: தங்களுடைய சாமர்த்தியத்தைப்பற்றிப் போலீஸாரும் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். ஆகையால், உங்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தோம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—ஏதாவது காரியமாகவா? அல்லது சும்மா பார்த்துவிட்டுப் போகவா? எப்படியிருப்பினும், நீங்கள் என்னைப் பார்க்க வந்ததைப்பற்றி மிக்க சந்தேகமே.

நீலகண்டன்:—காரியமாகவே தான் வந்தோம்: எனக்குச் சில நாட்களாக ஒரு சந்தேகம் இருந்துவருகிறது. தங்களைக் கேட்டால், ஒருகால் அது நீங்கக்கூடுமென்று நினைத்தேன்.

அதனால்தான் தங்களை இப்போது பார்க்க வந்தது. மேலும், தனித்துத் தங்களுடம் பேச வேண்டியிருப்பதனால், இரவில் வரவேண்டி பகற்காலத்தில் வந்தால் இங்குப் பஸ் இருக்கக்கூடும்.

சுந்தரம் ஐயர்:—அப்படியானால் வேறு அறைக்குப் போகலாமா?

நீலகண்டன்:—இவன் என்னன்பன். இங்கு இவன் இருப்பதனால் யாதொரு கெடுதியில்லை. வேறு எவரும் இவ்விஷயத்தை அறியாமலிருந்தாற்போதும்.

சுந்தரம் ஐயர்:—இங்கு நாம் பேசுவது ஒரு வருக்கும் கேட்காது; வேண்டுமானால் மெள்ளப் பேசுவோம்.

நீலகண்டன்:—நான் இருப்பது கல்யாண புரம். ஆனால், சில காலமாக எனது மாமன் ஊரில் வலித்துவருகிறேன். இப்போது படிப்புக்காக இந்த ஊரில் இருக்கிறேன். எந்தக்கப்பூர் பெயர் சங்கராயர். அவர் கல்யாணபுரத்தில் அதிகச் செல்வமுள்ளவராக இருந்தார். அவருக்கு இரண்டு மனைவிகள் உண்டு. நான் முதல் தான்பிள்ளை. இளையாள் என்று ஒன்பதாம் வயதில் அவர் கல்யாணம் செய்துகொண்டார்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் தாயார் இருக்கிறாள் லவா?

நீலகண்டன்:—இருக்கிறாள்; இப்போது என் மாமன்விட்டில் இருக்கிறாள்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் தகப்பனார் உன் தாயா ரைத் தள்ளிவைத்துவிட்டாரோ?

நீலகண்டன்:—பத்துவருஷங்களுக்கு முன் என் தாயாருக்கு தேக அசைக்கியம் ஏற்பட்டது. பல வைத்தியர்களைக்கொண்டு வைத்தியம் பார்த்தும் பயன்படவில்லை. அதன்மேல் என் மாமா சாமாய்ப் பார்வையிட்டுத் தமது ஊருக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்தியம் பார்த்தார். சில மாதங்களுக்கெல்லாம் என் தாயார் சொஸ்தமானார். பிறகு, உடம்பு தேறினதும் ஊருக்குப் (கல்யாணபுரத்துக்கு) போக

லாமென்றிருந்தோம். அதற்குள் எந்தக்கப்பூர் வேறு ஒருபெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டதாக ஸமாசாரம் எங்களுக்கு எட்டிற்று. அவர் எங்களை அங்கே வரவேண்டாமென்று சொல்லியனுப்பிவிட்டார். நாங்கள் பஸமுறை பிரயத்தனப்பட்டும், அவர்மனைதை மாற்றக்கூடவில்லை. இளையாள் பேச்சைக் கேட்டு அவர் எங்களைத் தள்ளிவிட்டார். பிறகு என் தாயார் முழுதும் சொஸ்த மடைந்ததும், அவளும் நானும் என் மாமாவுடன் கல்யாண புரத்திற்குப்போய் என் தகப்பனரைக் கண்டோம். என் தகப்பனார் வருவதற்குள், என் சிறியதாயும் அவள்தாயாரும் எங்களைக் கண்டபடி வைத்து விட்டைவிட்டுப் போகச்சொன்னார்கள். என் தகப்பனார் வந்ததும், அவரை நான் கண் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொண்டோம். அவரும் எங்களை வைத்து அனுப்பிவிட்டார். நாங்கள் என்ன கெஞ்சியும், அவர் மனம் இரங்கவில்லை. அதன் பிறகு நாங்கள் ஊருக்குப்போய்விட்டோம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் மாமாவின் ஊருக்கா?

நீலகண்டன்:—ஆம்: அங்கேபோனகொஞ்ச காலத்துக்கெல்லாம், என் தகப்பனார் நோய்கண்டு ஆபத்தான நிலைமையில் இருப்பதாயும், உடனே எங்களைப் புறப்பட்டு வரும்படியாயும் கடிதம் வந்தது. நாங்கள் உடனே புறப்பட்டுப் போனோம். அப்போது என் தகப்பனார் என் தாயா ரிடம் முன்போலவே பிரியமாயிருந்தார் அவருக்கு விபாதிபும் வரவரக் குணமடைந்து வந்தது.

சுந்தரம் ஐயர்:—அப்போது உன் சிறியதாய் லும் சண்டை போடவில்லையா?

நீலகண்டன்:—அவள் அச்சமயம் ஊரில் இல்லை; ஊரிலிருந்து வர இரண்டு முன்று வரங்களாயின. அவள் வந்த பிறகு ஸ்தா சண்டையும் சச்சரவுந்தான். என் தகப்பனார் என் தாடாரிடத்தில் முன்போலப்பிரியாயிருந்தாராம். அப்போது நடந்த சமசாரங்கள் எனக்கு நன்றாய் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை.

இப்போதுதான் எல்லாவிஷயங்களையும் என் தாயாளைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். என் தகப்பனார் தமக்கு அந்தியகாலம் வந்து விட்டதென்று எண்ணி, உயில் எழுதிவைக்க நிச்சயித்தார். என் தாயாரிடம், எங்களுக்குச் சொத்து அதிகம் வைப்பதாகவும், என் சிற்றன்னைக்கும் அவள்குழந்தைக்கும் சொற்பச் சொத்தே வைப்பதாகவும் சொன்னார்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் சிற்றிக்குக் குழந்தைகள் உண்டோ? எத்தனை?

நீலகண்டன்:—ஒரு பிள்ளைதான்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் தகப்பனார் உன் தாயா ரிடம் முன்போலவே பிரியமாயிருந்ததாகச் சொன்னாயே; அப்படியானால், உன் சிற்றி யிடம் வெறுப்பாயிருக்கிறார்களேவெண்டுமே. அப்படியிருந்தால், அதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டோ?

நீலகண்டன்:—என் சிற்றியின் நடத்தை யைப்பற்றி என் தகப்பனார் ஏதோ சந்தேகம் கொண்டாராம். அதனால் அவருக்கு அவள்மேல் கோபமாம். என் தாயாரிடத்தில் அடிக்கடி அவளைப்பற்றித் தூஷிப்பதுண்டாம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—மேலே சொல்.

நீலகண்டன்:—பிறகு, ஒருநாள் வக்கீல் வந்தார். அவரிடம் உயில் எழுதச்சொல்லி, அது எங்களுக்கு அதிகம் ஆஸ்திவைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். இவ்விஷயமாதிரம் எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது; மற்றவைகள் நினைவிற்கு வரவில்லை; வக்கீல் உயிலை எழுதினபின் அதைக்கொண்டு வந்து காட்டினார். இனி தாம் சாவதாயிருந்தாலும், திருப்பியாகச் சாகலாமென்று என் தகப்பனார் வக்கீலிடம் சொன்னார். அதோடு, என் தகப்பனார் என்னைச் சட்டிக்காட்டி, "இவளை இத்தனைநாளாக அலக்ஷியம் செய்ததற்கு இது செய்தது திருப்பியாயிருக்கிறது" என்று சொன்னார். இதுவும் எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது.

பிறகு, நானே நான்களுக்குள்ளே, இவன் (துரைசாமி)யைச் சட்டி) சிறப்பா வந்தார்.

அவர் தம் தங்கை விஷயமாக—அதாவது என் சிற்பி விஷயமாக—ப் பரிந்து பேசினார் என்பதையும் மனம் மாறாமல் உறுதியாயிருந்ததோடு, என் சிற்பியைத் தம் ஊருக்கு அழைத்துப்போகும்படியாயும் கண்டித்து விட்டார்; ஆனால் அவர் அழைத்துக்கொண்டு போகவில்லை. சில தினங்களுக்குள் இவன் சிறப்பா தனியாக ஊருக்குப் போய்விட்டார்.

என் தகப்பனுருக்குச் சில நாட்களுக்குள்ளே வியாதி குணமாயிற்று; ஆனால், திடீரென்று திருப்பிக் கொண்டது. பிறகு நாலாவது தினங்கள் சென்றதும் அவர் இறந்துபோனார். இறந்த முன்னர்தான் சாம்பிவி ஐயர்—இவன் சிறப்பா—உயிரின்படி அப்பொழுதே சொத்துக்களைப் பாகம் செய்யவேண்டுமென்றார். என் தாயாரும் அதற்குச் சம்மதிக்க, இரும்புப் பெட்டியைத் திறந்து உயிரை எடுத்துப்பார்த்தோம். உயிரில் என் சிற்பிக்கு அதிக லொத்தும்; எனக்கு இரண்டு காணி நிலமும் ஒரூங்கும் எழுதியிருந்தது. உயிரில் ஏதாவது பிசகு நடந்திருக்குமென்று எண்ணினேன். உயிரில் ரெஜிஸ்டராயிருந்தது. ரெஜிஸ்டராயிருந்தது. வில் எக்ஸ்டிராக்ட் எடுத்துப் பார்த்தோம். அதிலும் அப்படியேயிருந்தது. என் தகப்பனார் எங்களை மோசஞ்செய்து போய்விட்டாரென்று தெரியவந்தது.

சுந்தரம் ஐயர்:—பிதூரார்ஜி தம் ஒன்றுமில்லையோ? எல்லாம் ஸ்வார்ஜி தந்தாரே?

நீலகண்டன்:—ஆம். ஸ்வார்ஜி தந்தான். இப்போது, நாங்கள் கிரமதசையிலிருக்கிறோம். ஆனால், அதைப்பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. எனக்கு ஒரு சந்தேகம் மாதிரி உண்டு. என் தகப்பனார் இறக்கும்வரையில் என்மேல் பிரியமாகவேயிருந்தார். அது உண்மை. என் தாயரிடத்திலும் அவர் பிரியமாகவே இருந்தார். இறக்கும்வரையில் அவர் என் சிற்பி சமைத்து அவள் கையால் சாப்பிடவில்லை. அவர் இறக்கும்போதும், என் தாயார் மடியில் படுத்திக்கொண்டேதான் இறந்தார். அப்படி இருந்

தவர், எங்களுக்கு இவ்விதமாக உயிரெழுதியது மனித இயல்புக்கு ஒத்திருக்கிறதா? இவ்விஷயம் அலம்பாணிதமாகத் தோற்றவில்லையா? மற்றொரு விஷயம்: முதலில் வக்கில் எழுதின உயிரில் ரெஜிஸ்டரானதும்—ஆனால், ரெஜிஸ்டரான விஷயம் நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது—அவர் அதை வாசித்துக் காட்டியபோது, எங்களுக்கு மிகுந்த திருப்தி ஏற்பட்டது உண்மையானது. அப்படி முதலில் எழுதினது ரெஜிஸ்டராயிருந்தால், இரண்டாவதாக ஒரு உயிரில் ரெஜிஸ்டர் செய்ய முடியுமா? ஆனால், ரெஜிஸ்டராயினால் ஒன்றுதான் ரெஜிஸ்டராயிருக்கிறதென்று என் மாமாவும் இவன் (தாசாசாமி) தகப்பனாரும் விசாரித்துள்ளார்கள். இவ்விஷயம் உங்களுக்குப் புதிதாகத் தோற்றவில்லையா! இந்த விஷயத்தில் உண்மை இன்னதென்று தங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? சொல்லுங்கள்.

சுந்தரம் ஐயர் சற்றுநேரம் ஆலோசித்து, பிறகு, “இது விஷயமாய் நான் ஒன்றும் இப்போது சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால், இரண்டு நாட்கள் விசாரித்துக்கொண்டேன்; அவற்றிற்குப் பதில் சொன்னால் போதும்: உயிரில் எழுதிய வக்கில் இப்போது எங்கிருக்கிறார்? அவருடைய பெயர் என்னவென்பது உனக்குத் தெரியுமா?” என்றார்.

நீலகண்டன்:—அவர் இறந்துபோய் இப்போது ஒரு வருஷமாகிறது. அவருடைய பெயர் மகாதேவ ஐயராம் அவர் என் தகப்பனாருக்கு அதிகம் வேண்டியவரென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

சுந்தரம் ஐயர்:—எப்போது முதல் வேண்டியவர்?

நீலகண்டன்:—அது எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியாது. ஆயினும், அவர் நாங்கள் தள்ளப் பட்டதற்கு முன்னால் எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை. இவன் சிறப்பாவுக்கு அவர் தெரிந்தவராம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—இப்போது இவன் சிறப்பா எங்கிருக்கிறார்?

நீலகண்டன்:—தம்முரித்தான் இருக்கிறார்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் சிற்பி?

நீலகண்டன்:—சிலகாலம் என் ஊரிலும், சிலகாலம் குளித்தலிலும் இருப்பாராம். நான் என் சொந்த ஊர்போய் வெகுதூரமாயிற்று.

சுந்தரம் ஐயர்:—அவனைப்பற்றி முன்போல ஏதாவது புகாருண்டோ?

நீலகண்டன்:—புகார் உண்டென்றுதான் எனக்குக் கேள்வி. ஆனால், அந்த விஷயத்தைப்பற்றி நிச்சயமாய் நான் ஒன்றுங் கூறமுடியாது.

சுந்தரம் ஐயர்:—அவளுடைய பிள்ளை என்ன செய்கிறான்?

நீலகண்டன்:—அவன் சிறியவன். அதிகம் வயஸாகவில்லை. அவனை அவன் படிக்க வைத்திருக்கிறான். சில நல்ல சமாசாரங்களையும் அவன் விஷயமாய் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அநேக தானாநுமங்களைச் செய்து வருகிறாராம். அதனால் கொஞ்சம் கடனும் ஏற்பட்டிருக்கிறதாம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—இனி நான் கேட்கவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை. நான் சீக்கிரம் சென்னைக்குப் போகவேண்டும். என்னால் கூடியவரையில் உன் விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்குகிறேன். ஏதாவது துப்புத் தெரியும்

பக்கத்தில், அதை உடனே தெரிவிக்கிறேன். ஆனால், இந்த விஷயமாய் இப்போது நான் அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை.

உடனே துரைசாமி, “இதன் இரகசியத்தைக் கண்டு பிடிக்க என்ன கொடுக்கவேண்டியிருக்கும்?” என்று கேட்டான்.

“நான் முதலில் ஒன்றும் கேட்பதில்லை. பிறகும் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. இந்த விஷயங்

களில் பிரதிப்பிரயோஜனம் இன்னதுதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று வரையறை இல்லை. துப்பறியும் வேலை கடினமானது. சில சமயங்களில் உயிருக்கே ஆபத்து நேரிடலாம். உயிருக்கு விலை என்ன இருக்கிறது? ஆகையால், அவரவர் சக்திக்கும் பிரியத்துக்கும் தக்கபடி கொடுக்கட்டும் என்று நான் இருந்துவிடுவது வழக்கம். மேலும், கிரமதசையில் உள்ள

நீ மனப்பூர்வமான் வந்ததைத் தவிர வேறு என்ன கொடுக்கமுடியும். அதற்காக நான் என் முயற்சிகளில் கொஞ்சமும் குறைப்பே இன்னமும் இல்லை. உன் ஸந்தேகம் தீர்ந்தால், அதுவே எனக்குப்போதும்” என்று சுந்தரம் ஐயர் அதற்குப் பதிலளித்தார்.

பிறகு சிறிதுநேரம் வேறுபல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்து வாலிபர்கள் ஊர் தரம் ஐயரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

எம். எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயர்.

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

[ஸ்ரீசுந்தரன்: ராவ் ஸாஹெப் ப. சம்பந்த முதலியார். பி. ஏ. பி. எஸ். அவர்கள் இயற்றியது. விலை ரூ. 1.]

மேற்கூறிய புஸ்தகமொன்று நமது பார்வையைப் பொருட்களையும் படிப்போர் மனதைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது. இந்நூலின் ஆசிரியர் மேற்கூறிய மேலுட்டாராலும் மேற்கூறிய

குழந்தைகளுக்குப் பத்தாவது மாதம் வரையில் தாய்ப்பாலே போஷணைக்கு முற்றிலும் ஏற்ற உணவு என்பது இப்பொழுது புதிதாக கண்டுபிடித்துக் கொள்ளும் விஷயம். ஆனால், தாய்ப்பால் தினைப்

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

காணுஞ் சகத்தி னுயிருநீ யின்புநீ சாதலின்பம்
பூணும் பொருளுநீ தேசநீ சீர்த்துநீ பொற்
[நிரணி]

பேணும் பெரிய வறிவுநீ வன்மைநீ பேசுசுவை
ஊணுந் தொகுநீ (ல) ஊநீசெம்மலருறை
[யோவியமே.

(வேண்பா.)

ஓவியமு நாணு முருவினங்கு பொன்மகளை
காவியமொக்கண்ணன் நன்காதலீ—பாலியெனைப்
பற்றினின்று நீள்வினையைப் பார்த்தியுன நருனைப்
பெற்றவனாச் செய்வையோ பேசு. (18)

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பேசுந் திருமகன்செரிநாணன் போர்நிறமும்
வாசந் தொடர்ந்தசெங் கஞ்சமுந் தொண்டர்
[மனைகளும்
நேசம் புரியு மரசநீ னிவ்வுழ நேர்மணமும்
தேசம் புகழ்மட வாருந் துழாயுந் திறலருமே.

(வேண்பா.)

திறலுடைய மாயன்றிருமார்வார் பாவாய்
விறலுடைய வுன்னையான் வேண்டி—அறவ
[டிமை
ஆகியு நின்னருளா மாமுதம் வாய்ச்சாமல்
தாக்கியா நிற்பலென் சாறு. (15)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

சாற்றும் புகழ்த்திரு மாதகண் ணைக்கந் தகப்
[புரிந்தால்
கூற்றும் பயமுறுங் சாநிர டாகுமால் கூறிவு
மாற்றும் வறுமையுந் தீரும் விசார வடிவனுமற்
மேற்றந் தருமுருந் கூடுவன் மிக்க வெழி
[படைத்தே.

(வேண்பா.)

படைக்கு மயன்புதல்வன் பாரளந்தோன்
[பர்த்தா
நடைக்கு மடவனமே நாடின—உடைக்குமொரு
நாதனின் பேச நலனுடைய பொற்பாவாய்
ஓதனின் சீரெனினதோ வோர்ந்து. (17)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

ஓர்ந்தொரு வாறு புகன்றூற் நிருவி னுருவ
[மெழில்
சார்ந்திடு பா த மசைமலர் மின்னிடை சந்தமர்
[கை

Agriculture and Co-operation.

வியவசாயமும், கூட்டுறவும்.

மென்னை அடைப்பான்.

சென்ற மாதத்துச் சஞ்சிகையில் இந்தவியாதி உண்
டாவதற்கான காரணங்களையும், அதன் அறிகுறிகளையும் குறிப்பிட்டோம். இப்போது இதற்கான சிகித்
ஸைகளைப் பற்றிக் கவனிப்போம்.

கால்நடைகளுக்கு இந்த நோய் உண்டானவுடன்,
அவை உடனே இறந்துபோகின்றன. சில ஒன்
நிரண்டு நாட்கள் ஜீவித்திருந்து பிறகு மரணமடை
யும். ஆகவே, இந்நோய் கண்ட கால்நடைகள்
உடனே இறந்துபோவதனால், அவற்றிற்குக் கால
தாமதமில்லாமல் உடனே வேண்டிய சிகித்களைச்
செய்யவேண்டும். இந்த வியாதிக்குச் சிகித்களை
செய்வது பிரயோசனமில்லாவிடினும், நம்மால்
செய்யக்கூடியவற்றை நாம் செய்யாமல் இருத்தல்
கூடாது. அவற்றிற்கு ஒருபடி தண்ணீரில் அரைக்
கால் ஆழாக்கு பிணைக்கலக்கி உள்ளுக்குக் கொடுத்தால் தொண்டையிலும் மற்ற இடங்களிலும் உண்டா
யிருக்கும் வீக்கங்கள் சற்றுத் தணிவும். வியாதி
கண்ட கால்நடைகளின் வாடிய அடிக்கடி படிசாரம்
கலந்த தண்ணீரைக்கொண்டு கழுவுவேண்டும்.

இந்நோய்ப்பட்ட கால்நடைகள் அதிக தூரப்பல
மடையாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த
வியாதிக்கு அம்மைகுத்துவதும் சிலாக்கியமென்று
கால்நடை வைத்தியர்கள் அப்பிராயப்படுகிறார்கள்.
ஆகையால், இந்த வியாதி பரவியிருக்குமிடங்களில்
கிருவிடிகள் தத்தம் மாடுகளுக்கு கால்நடை வைத்தி
யர்களைக்கொண்டு அம்மை குத்த ஏற்பாடு செய்வது
அவசியமாகும்.

ஆட்டுக்கிடை மறித்தல்.

நிலங்களில் ஆட்டுக்கிடை மறிப்பதன் உபயோகத்
தைப்பற்றிக் கிருவிடிகர்களுள் பலரும் அறிந்திருப்பார்
கள். சிலர் தங்கள் மனச்செய் நிலங்களிலும், தேடா
ட்க்கால்களிலும் ஆட்டுக்கிடை மறிப்பதற்குச் செந்நீ
த்திலேயே கொஞ்சம் ஆடுகளை வைத்திருப்பார்கள்.
சிலர் ஆட்டிமடையார்களிடம் கூலிக்குப் பேசி ஆட்டு
மந்தையைத் தம் நிலங்களில் கிடை கட்டுவதுமுண்டு.
இவ்விதம் செய்வதனால் உண்டாகும் நன்மைகளைக்
கீழே குறிப்பிடுவோம்.

ஆட்டு எருவானது எந்தப் பயிருக்கு இடப்படுகிற
தோ, அந்தப் பயிருக்கே அது உணவாகின்றது.
ஆனால், மாட்டெரு முதலியன நன்றாக மட்கிப்பயி

ருக்கு உணவாக உபயோகமாவதற்குக் கொஞ்சகான்
செல்லும். இதுபற்றியே, “ஆட்டெருவு அப்போ
கம், மாட்டெருவுமற்றபோகம்” என்ற சாதாரணப் பழ
மொழியும் வழங்குகின்றது. ஆதலால், கிருவிடிகள்
எப்பயிருக்கு எருவீட உத்தேசமோ அப்பயிருக்கே
உதவ ஆட்டெருவையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

ஆட்டெருவானது கொஞ்சம் நான் சென்றாலும்,
அளவில் குறைவாகுது. ஏனெனில், அதில் சாரமும்
ஆவியாய்ப் போகக்கூடிய சத்தும் மிகக் குறைவு.
நிலத்திற்கு ஆட்டுக்கிடை கட்டுவதனால், ஆட்டொத்
துடன் அவற்றின் மூத்திரமும் நிலத்தில் செருகின்
றது.

ஆட்டுக்கிடை கட்டப்படும் நிலம் முழுவதிலும்
எருவானது நன்கு பரவி ஆடுகளால் மிதிக்கப்படுகின்
றது. எருவைக் கையினால் வாரி இறைத்தால், மேற்
கூறிய விதம் பரவ இயலாது.

ஆடுகள் கிடையாகக் கிடந்து எழுந்திருக்கும்போது
தம் சரீரத்தை உலுக்கிக்கொள்ளுகின்றன. அப்போது
அவற்றின் உரோமம் நிலத்தில் உதிர்கின்றன. அப்
படி உதிர்ந்த உரோமங்கள் பயிருக்கு உரமாகின்றன.

கிடை மறிக்கப்பட்ட நிலமானது ஆடுகளால் நன்கு
மிதிக்கப்பட்டுப் பூமியின்மேற்பாகம் தூளாகின்றது.

ஆடுகள் நிலத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது
அவற்றின் தேக உஷ்ணம் மண்ணில் சேர்ந்து நிலத்
துக்குச் சில நன்மைகளை உண்டிபண்ணுகின்றது.

கட்டாந்தகைகளில் ஆட்டுக்கிடை கட்டுவதில் பிர
யோஜனமுமில்லை. அந்நிலங்களுக்கு ஆட்டுக்கிடை
கட்டுமுன் அவை ஒரு முறையாவது உழுப்படவேண்
டும். அப்போதுதான் அந்நிலங்களுக்கு ஆட்டுக்கிடை
கட்டுவதனால் உண்டாகும் பலன்கள் ஏற்படும்.

ஆட்டுக்கிடை கட்டப்படும் நிலமானது அதிக சா
மாயிருக்கக்கூடாது. அப்படியிருக்குமாயின், அது
ஆடுகளால் மிதிக்கப்பட்டு மிகவும் கெட்டியாய்ப் போய்
விடும்.

தென்னைமரத்திற்குச் சப்பாத்தியை எருவாக உப
யோகித்தல்.

தென்னைமரத்திற்குச் சப்பாத்தியை எருவாக உப
யோகித்தல். “விசுவகர்ம குலோபகாரி” எழுதியிருப்ப
தாவது:—

தென்னைமரத்தைச் சுற்றியுள்ள மேல்வெளிகளை
எடுத்துவிட்டு மரத்தைச்சுற்றி அடியில் இரண்டடி
ஆழமுள்ள பள்ளம் வெட்டவேண்டும். இப்பள்ளத்தில்
சப்பாத்தியைப் போட்டு மேலே மண்ணைக்கொண்டு
முடிவிட்டுவண்டும். பிறகு இதற்கு நீர் பாய்ச்சி வந்
தால், மரங்கள் மிக்க செழிப்புடன் வளர்ந்து நல்ல பல
னைத்தரும். ஆகவே, தென்னைந்தோப்புள்ளவர்கள்
இம்முறையைக் கையாளுவது அவசியமாகும்.

Education and Science.

கல்வியும், சாஸ்திரமும்.

பர்மன் ஸர்வ கலாசாலை.

இந்திய மாகாணங்களுள் ஒன்றான பர்மாவைக்கு ஓர் ஸர்வ கலாசாலையை ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றனவென்ற விஷயம் வெளிப்படை. அது ஸம் பந்தமாய் ஒரு மசோதா கூடிய சீக்கிரத்தில் இராஜப் பிரதிநிதி சட்டசபையில் கொண்டுவரப்படும். இரங் கோன் காலேஜும், பாப்பிபுடா காலேஜும் முன்னுதல் ஸர்வகலாசாலைகள்ச் சேர்ந்தவையா யிருக்கும். அந்த மாகாணத்து லெப்டினன்ட் கவர் னர், ஸர்வ கலாசாலை ஏற்படுத்தும்போது வேண்டியிருக் கும் சிப்பந்திகளைப்பற்றிய கணக்கைத் தயார் செய் வதற்காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி விஷயங்களை விசாரிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். இக் கமிட்டியார், பாடங்களின் கிராமம், பரீட்சை தரணை, யோக்கியதா பத்திரங்கள், வேறு விதமான வித்தியா பட்டங்கள், சிப்பந்திகளின் சங்கியை, ஸம்மானம் முதலியனவற்றைப்பற்றி விசாரித்துத் தீர்மானிப் பார்கள்.

உபாத்தியாயர்களுக்குப் போதனைகள்.

(1) வகுப்பில் நீர் உம்முடைய இடத்திலேயே இரும். பின்னாகத் தத்தம் இடத்தில் இருக்கட்டும். போர்டு பலகையின் வலது பக்கமே உபாத்தியாயருக் குத் தகுந்த இடம்.

(2) வகுப்பில் போதிக்கும்போது, 'போதனை யைத் தவிர வேறொன்றையும் எந்தக் காரணத்தினாலும் கவனியாதிரும்.

(3) வகுப்பு முழுவதையும் கவனித்துப் போதியும்.

(4) நீர் முன் யோசனையுடன் கட்டளையிடும். கட்டளைக்குப் பின்னாகச் சீட்டிப்படியாததற்குமுன் வேறு வேலையைத் தொடங்காதிரும்.

(5) உமக்குச் சரியானத் தோன்றியவாறு வகுப் பின் அபிவிருத்திக்கு எந்தக் காரியமும் செய்க. சிறுவர்களுடைய பல யோசனைகளையும் கேள்க.

(6) உமக்குக் கோபம் வரவொட்டாமல் காத்துக் கொள்ளுக. பின்னாகளைத் தண்டிக்க நேரிட்டால், அவர்களுக்கு நலம் உண்டாகும் பொருட்டேயல்லா மல், உம்முடைய கோபம் ஆறும் பொருட்டாகத் தண்டியற்க.

(7) சிறுவர்களிடம் அடிக்கடி குற்றங் கண்டுபிடி யாதிரும்.

(8) சிறுவர்களை அடிக்கடி தண்டியாதிரும்.

(9) ஒரே சமயத்தில் அக்காரத் தண்டிக்கவேண்டாம். —ஜேனாபகாரி.

கல்வி இராஜம், புத்தி மனம்.

பம்பாய் மாகாணத்தில் எல்மின்ஸ்டன் ஸாலை யில் மில் மாஜரி மாயினெட் என்ற பூமிதி ரோ சரித்திரப் பாடத்துக்கு உபநிபாசகையாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நமது தேசத்தில் இதுவரை இத் தகைய நியமனம் செய்யப்படவில்லை. கல்வியில் தேர்ந்த பூமிதிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பதவிகள் கொடுக்கப்படாமலிருப்பது நியாயத்துக்கு விரோ தமேயாகும்.

இதுதவிர, நமது மாகாணத்தில் இந்தியாவில் ஸர்விலைச்சேர்ந்த ஒருவருக்குக் காலெஜில் உபநிபாசக உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டதும் புதிய நியமனமே.

மேற்கூறிய இரண்டு விஷயங்களும் கல்வியின் முற்போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

சங்கீதப்பயிற்சி.

மனமானது எவ்வளவு வியாகூலமடைந்திருப்பி லும், கொஞ்சநேரம் ஸங்கீதம் கேட்டால், அது ஒரு வாய் ஆறுதலடையக்கூடுமென்ற விஷயம் நாம் அனுபவத்திற் காண்போம். ஆகவே, மனோவியாதி யை ஒருவாறு போக்குக்குணம் ஸங்கீதத்துக்கு உண்டென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

முற்காலத்தில் நமது தேசத்தில் ஸங்கீதமானது நன்கு முற்போக்கடைந்திருந்தது. ஆனால், அதன் வளர்ச்சியானது வாயாக் குன்றிப்போய்விட்டது. இப்போது அன் உயர்வுக்காகப் பலர் உழைக்க முன்வந்துள்ளார்கள். குஷ்டமான ஜில்லா நகரப்படி, பீமாவரம் வாசிகள் கலாசாலைகளிலும், நடுத்தரப் பாடசாலைகளிலும், கல்வியிலும் மாணவர்களுக்கும் பாலிகைகளுக்கும் ஸங்கீதம் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இராஜப்பிரதிநிதிக்கு ஒரு விண் ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பின்னாக் களுக்கு ஸங்கீதப்பயிற்சி கொடுப்பதனால், பலர் அதையே தொழிலாகக் கொள்ளக்கூடும். ஆதலால், இரா ஜப்பிரதிநிதி அவர்கள் இவ்வேண்டுகோளுக்கு கிணங்கி வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களென நம்பப் படுகின்றது.

Industry and Commerce.

கைத்தொழிலும், வியாபாரமும்.

சில முக்கிய தொழில் குறிப்புக்கள்.

தொழில் அபிவிருத்தி விஷயமாய் நாம் கவனிக்க வேண்டியவை இரண்டு உண்டு. அவற்றுள் முதலாவது சமூகநலம். இரண்டாவது கூலி. இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று சமரஸமாய்க் கலந்துவந்தாலன்றி, தொழில் முற்போக்கடைய ஹேதுவாகாது. எப்போதும் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் மனஸ்தாபம் கேசரிவது கூடாது. அப்படி நேரு மாயின், அதனால் பற்பல தீங்குகள் விளையுமென்பது நினைவாம்.

மூலதனமும் கூலியும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்கின்றன. முதலாளிகளுக்கு அதிக லாபம் வரும் போது அவர்கள் வேலையாட்களைக் கவனிப்பதில்லை. ஈட்டித்துக்குப் பாத்தியப்பட்டாத தொழிலாளிகளுக்கு லாபம் கொடுப்பது எங்ஙனமென்று முதலாளிகள் கூறுகின்றார்கள். இதை ஒருவிதத்தில் ஒப்புக்கொண்டாலும், முதலாளிகளுக்கு மிகுந்த லாபம் கிடைப்பது தொழிலாளிகளாலேயேயென்பதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

முதலாளிகள் தம்மிடம் வேலைசெய்யும் தொழிலாளிகளை மிருகங்கள்போல எண்ணி, அவர்களைக் குரூரமாய் நடத்தக்கூடாது. அவர்களுள் பெரும்பாலோர் ஏழைகளானபடியால், அவர்களுக்குப் போதியவனவு செலாகரியங்களைச் செய்துகொடுத்து, அவர்களை அனாபுடன் நடத்திவரவேண்டும்.

லாபநஷ்ட கணக்குப் பார்க்கும்போது லாபத்தில் ஓங்குவாய்ப்பாகம் தொழிலாளிகளுக்கு என்று ஏற்படுத்தி அத்தொகையை அவர்களுள் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்வதனால், தொழிலாளிகளுக்கு வேலையின்மேல் கிரத்தையும் ஊக்கமும் உண்டாகித் தத்தம் கடமைகளைச் சரிவரச்செய்து வருவார்கள்.

முதலாளிகள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

தொழிலாளிகளை அன்பும் ஆதரவும், கொண்டு நடத்திவந்தால், அவர்கள் தத்தம் கடமைகளை நன்கு உணர்ந்து மிகவும் திருப்திகரமாக வேலை செய்வார்களென்று மேலே கூறினோம். கள்ளிக்கோட்டை ரோப் தொழிற்சாலைப்பற்றி அதன் பிரதம அதிகாரி கூறியுள்ளதைக் கவனித்தால், மேலே சொன்ன விஷயம் விளங்கும்.

“ஆரம்பத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு, பிரதிநிதியும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வந்துவிட்டால் நல்ல பின் உண்டாகுமென்றும், ஜோ பெருமல் வீட்டில் நின்று விடக்கூடாதென்றும் உணர்த்துவது வெகு கஷ்டமாயிருந்தது. ஆனால், இப்போது தொழிலாளிகள் தத்தம் கடமைகளை உணர்ந்துவிட்டதனால், தொழிலின் அபிவிருத்தியானது திருப்திகரமாக ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் அவர்கள் அன்புடன் நடத்தப்பட்டனர்; அந்நிபிமை செய்யப்பட்டன, அவை மனங்கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு இவர்கள் நடத்தப்படுவதனால், கூடிய சீக்கிரத்தில் மேலாட்டுத் தொழிலாளர்களைப்போல தத்தம் கடமைகளை உணர்ந்து சிறந்தவர்களாவார்களென்பதில் ஐயமில்லை.

வியாபாரத்தில் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள். ஒவ்வொரு வியாபாரியும் தமது வியாபாரத்தில் முற்போக்கடைய வேண்டுமானால், கீழ்க்கண்டவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும்.

- (1) சொன்னசொல் தவறக்கூடாது.
- (2) வியாபாரத்தை அஜாக்கிரதையாகவும், அவசரமாகவும் செய்யக்கூடாது.
- (3) தான் செய்யக்கூடியதைப் பிறர் செய்யவிடக்கூடாது.
- (4) செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாமலிருக்கக்கூடாது.
- (5) வியாபார மருமத்தை வெளியிடக்கூடாது.
- (6) கடனைவிட கொக்க வியாபாரமே மேலென்று கருதவேண்டும். அப்படி தாக்கியுத்திற் சாகக் கடன் கொடுக்க கேசரிட்டால், சாதாரண விலையைவிடச் சிறிது ஏற்றியே கொடுத்துச் சீக்கிரத்தில் வசூலிக்கவேண்டும்.
- (7) எழுதிவைக்கவேண்டிய விஷயங்களை ஓராய்கத்தில் வைத்திருந்தால் போதுமென்று இருக்கக்கூடாது.
- (8) வெளியில் அனுப்பப்படும் முக்கியக் கடிதங்களுக்கு நக்கல் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தனக்கு வந்த கடிதங்களையும் பத்திரமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.
- (9) எல்லா விஷயங்களிலும் மிகுந்த ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.
- (10) வருமானத்திற்குத் தக்கபடி செலவுசெய்து கொண்டும், கூடியவகையில் நியாயத்தலங்களுக்கு வழக்குக்கொண்டீசாகாமல் பார்த்துக்கொண்டும் தனது வியாபாரத்தில் கண்னுங்கருத்துமாயிருக்கவேண்டும். —தேசபத்தன்.

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

வாந்திப்பேதிகாலங்களில் அனுஸரிக்கவேண்டிய விதிகள்.

வாந்திப்பேதி பரவியிருக்கும் காலங்களில் நாம் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் இருக்கவேண்டும். நாம் உடுக்கும் வஸ்திகள் எப்போதும் சுத்தமாயிருக்க வேண்டும். வஸ்திகள் சுவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். கிள்றனாவென்று சுவனித்துக்கொள்ளவேண்டாம். தேகம் சற்று பலவீனமாயிருந்தால், வெந்நீரில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். நன்றாய் ஜீர்ணமாகக்கூடிய தாயும், புஷ்டி தாக்கூடியதாயுள்ள ஆகாங்களைப் புதிக்கவேண்டும்.

எப்போதும் புதிதாய்ச் சமைக்கப்பட்ட சோற்றை யே உண்ணவேண்டும். சமையலானபிறகு அவற்றின்மேல் ஈக்கள் வந்து உட்காராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், ஈக்கள் விஷக்கிருமிகளைப் பரவச்செய்யக் கூடியனவாயிருப்பதால், இவ்விஷமாய் நாம் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

வாந்திப்பேதி காலங்களில் எம்மருந்தை நாம் உண்பதாயிருந்தாலும், வைத்தியர் அனுமதியின்றி உண்ணாதல் கூடாது.

மதுபானம் வாந்திப்பேதியை அதிகப்படுத்துமாந் வால், அதை அக்காலங்களில் நிறுத்திவைப்பது நலம். நாமும் வாந்திப்பேதியால் தாக்கப்படுவோமோ என்று பயம் ஒருவருக்கும் இருக்கக்கூடாது அப்படி மனது வியாகூலப்படுமானால், அதுவே தேற்றபலவீனத்திற்குக் காரணமாயிருந்து வியாதியை உண்டாக்கும்.

வாந்திப்பேதியின் விஷமானது வாந்தியிலும் பேதியிலும் இருக்குமாதலால், பிணியாளி இவற்றைச் சுழித்தவுடனே, அவை அப்படிப் பிடிக்கப்பட்டவென்றும்.

இத்தோய்கண்ட பிணியாளியால் உபயோகிக்கப்பட்ட பிணிகை, பாத்திரங்கள் முதலியனவற்றை பிணில் முதலான மருந்துகள் கலக்கப்பட்ட தண்ணீரைக்கொண்டு சுத்தம் செய்யப்பட்டவென்றும் இந்த வியாதிக்கண்ட வீட்டை பிணில் கலந்த தண்ணீரைத் தெளித்து, சுண்ணாம்பு அடித்துச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

பிணியாளிக்குச் சிக்குடைச் செய்யவர்கள் தாம் சாப்பிடும்போதும், தாகசாந்தி செய்துகொள்ளும் போதும் முதலில் கைகால்களைச் சுத்திசெய்து கொள்ளவேண்டும். பிணியாளி இருக்கும் அறையில் சாப்படுவது கூடாது.

கிண்டிங்.

இது விசேஷமாய் நமதுதேசத்தில் பயிராகின்றது. நமது வீசையில் இது சமையலுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது; வாய்க்குச் சிறுங்கப்பாயிருக்கும் பித்த அபேராகம், மலக்கிருமி முதலியன இதன் வற்றலை உண்பதனால் ஒழியும்; நன்றாய்ப் பசி எடுக்கும். இன்னும், சேபேதி, ரத்தபேதி, மாசனி முதலியன உதறிக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம்.

General Notes.

பொதுக் குறிப்புகள்.

அடுப்புக்கியின் உபயோகம்.

கரித்தூளானது கண்ணாடி முதலான பாத்திரங்களில் உள்ள கெட்ட நாற்றத்தைப் போக்க உபயோகப்படுகின்றது. கெட்ட நாற்றமுள்ள பாத்திரங்களை முதலில் மணல் முதலியனவற்றால் நன்றாய்த் தேய்த்து அழுக்கைப் போக்கிவிட்டு, மறுபடியும் கரித்தூளால் அவற்றைத் தேய்த்துக் கழுவிவிட்டால், கெட்டநாற்றம் ஒழிந்துவிடும். பல்லின் ஈறுகள் கோளாறடைந்து, வாய்நாற்றம் ஏற்பட்டால், அப்போது கரித்தூளைக்கொண்டு பல் துலக்கலாம். இத்தால், வாய்நாற்றம் போவதோடு பற்களும் வெண்மையாகின்றன. இன்னும், அசுத்தமான ஜலத்தைச் சுத்தி செய்யவும் இது உபயோகப்படுகின்றது.

சில குறிப்புகள்.

திமிங்கலமானது மணியொன்றைக்குப் பத்து மைல் அல்லது பன்னிரண்டுமைல் வீதம் நீங்குகட்டும்.

உலகத்தில் பற்பல பாகங்களிலும் எறக்குறைய 176 விதமான வாழை பயிர்செய்யப்படுகின்றனவாம்.

கால் ஜோடுகளுக்குப் போடும் பாலிஷானது உலர்ந்துபோனால் கொஞ்சம் துளிகள் கற்பூரத்தைலத்தைவிட்டு சரிப்படுத்திவிடலாம்.

அந்நூக்களை ஒழிந்தல். அந்தக்களை ஒழிப்பதற்குப் பின்வருவனவற்றை அனுஸரிக்கவேண்டும்.

தானியங்களை நன்றாக நரம்போகக் காயவைத்துப் பிறகு சேர்க்கட்டவேண்டும். அல்லது, நன்றாகக் காய்ந்த தானியங்களைச் சேர்க்கட்டும்போது இடையிடையே கொஞ்சம் கஞ்சாங்கொரை இலைகளைப் போடவேண்டும். இம்முறைகளைக் கையாண்டால், அந்தக்களின் உபத்திரவம் ஒழியும் என்று “விச்வகரம குலோபகாசரி” எழுதுகிறது.

மரஞ்செடிகளுக்கு எருவாநல். மிகாக்ஷன் இறக்கியபிறகு தூர எறியப்படும் தேயிலையையும், சாப்பித்தானையும் வீணக்காமல் மரஞ்செடிகளுக்கு எருவாக உபயோகிக்கலாம்.

கருங்குக்கனில் பனிக்கட்டி.

தேகத்தில் எஞ்சேயாவது சுளுக்கு உண்டாயிருந்தால், அவ்விடத்தில் வெந்நீர் ஒற்றடம் கொடுத்து அடுத்தாற்போல் பனிக்கட்டியை 15-நிமிஷங்களுக்குக் குறைமாமல் நாளொன்றுக்கு இரண்டு மூன்று வேளைவீதம் வைத்து வருவதால், சுளுக்கு எளிதில் நீவிருத்தியாகுமென்று ஓர் ஆங்கில வைத்தியர் கூறுகிறார்.—வைத்திய கலாநிதி.

END OF
ISSUE